

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง
ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

21041

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และสมบัติการต้านอนุมูลอิสระของข้าวชนิดต่างๆ
(Total polyphenol contents and antiradical properties of various rice samples)



T097049



พ.ศ.
๒๕๕๗
๘๕๔๐

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 97049

วัน,เดือน,ปี - 5 JUN 2009

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ใบรับรองปัญหาพิเศษ



เรื่อง

ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และสมบัติการต้านอนุมูลอิสระของข้าวชนิดต่าง ๆ
(Total polyphenol contents and antiradical properties of various rice samples)

จัดทำโดย

นางสาว ประทานพร สีชมรัมย์ รหัสนักศึกษา 45040146
นางสาว สายรุ่ง ช่วยรอด รหัสนักศึกษา 45040169

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

23, ๗.๑. 49

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(ผศ.ดร. ประพันธ์ ปันศิริโรตม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางสาวประทานพร ลิขมรัมย์, นางสาวสายรุ้ง ชั่วรอด. 2548 : ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และสมบัติการต้านอนุมูลอิสระของข้าวชนิดต่างๆ (Total polyphenol contents and antiradical properties of various rice samples)

ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร. โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. ประพันธ์ ปิ่นศิริโรคม , 52 หน้า

จากการวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ ในข้าวที่มีจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ต 12 ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นกลุ่มข้าวที่มีสีอ่อน 5 ตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ กลุ่มข้าวขัดขาว 2 ตัวอย่าง กลุ่มข้าวกล้อง 3 ตัวอย่าง และกลุ่มข้าวที่มีสีเข้ม 7 ตัวอย่าง พบว่ากลุ่มข้าวที่มีสีเข้มจะมีแนวโน้มของปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH สูงกว่ากลุ่มข้าวที่มีสีอ่อน เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดกับค่า \log_{10} ของความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} จะได้กราฟเป็นเส้นตรง ($R^2 = 0.8995$) และมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = -0.879$

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ของสี่ (ค่า L^* , dL^* , dE^*) ของตัวอย่างข้าวซึ่งคำนวณได้จากค่า L^* , a^* , b^* ที่ได้จากเครื่องวัดสีกับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH พบว่าพารามิเตอร์ dE^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และพารามิเตอร์ dL^* และ L^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} จะมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงที่มีสัดส่วนแปรผันตามกัน โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.5518 และ 0.8299 ตามลำดับ และมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ r เท่ากับ 0.743 และ 0.911 ตามลำดับ สำหรับพารามิเตอร์ dL^* และ L^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และพารามิเตอร์ dE^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} จะมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงที่มีสัดส่วนผกผันกัน โดยมีค่า R^2 เท่ากับ 0.5323 และ 0.8717 ตามลำดับ และมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ r เท่ากับ -0.730 และ -0.934 ตามลำดับ

ประทานพร ลิขมรัมย์

สายรุ้ง ชั่วรอด

ลายมือนักศึกษา

.....

ลายมืออาจารย์ที่ปรึกษา

27/3/49

.....

วันเดือนปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำปัญหาพิเศษในเรื่อง ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และสมบัติการต้านอนุมูลอิสระของข้าวชนิดต่างๆ ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ผศ.ดร. ประพันธ์ ปิ่นศิริโรคม ซึ่งให้เกียรติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอด ในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ทั้งยังช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสิ้น ทั้งคุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์และอื่นๆ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ข้าพเจ้า ทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ดี



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์	1
บทที่ 2 วารสารปริทรรศน์	
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเมล็ดข้าว	2
ลักษณะที่สำคัญของข้าว	2
ประเภทของข้าว	4
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารประกอบฟีนอลิก	4
เมตาบอลิซึมของสารประกอบฟีนอลิก	7
สมบัติการเป็นสารต้านออกซิเดชันของสารประกอบฟีนอลิก	7
สารที่มีสมบัติเป็นสารต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันในส่วนต่างๆ ของข้าว	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 วัสดุอุปกรณ์ สารเคมี และวิธีการทดลอง	13
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์	18
บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง	31
เอกสารอ้างอิง	32
ภาคผนวก ก	34
ภาคผนวก ข	38
ภาคผนวก ค	41
ภาคผนวก ง	48
ประวัติผู้เขียน	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 สารประกอบฟีนอลิกหลักที่พบในพืช	6
3.1 การเตรียมหลอดทดลองสำหรับกราฟมาตรฐานของกรดแกลลิก	16
4.1 ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ	19
4.2 ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ	21
4.3 ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ	23
4.4 พารามิเตอร์ของสี ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀	26
1ก ค่า L* ของตัวอย่างข้าวที่ได้จากเครื่องวัดสี	35
2ก ค่า a* ของตัวอย่างข้าวที่ได้จากเครื่องวัดสี	36
3ก ค่า b* ของตัวอย่างข้าวที่ได้จากเครื่องวัดสี	37
1ข ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตรของสารละลายกรดแกลลิกมาตรฐาน	38
2 ข ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ ที่ซื้อมาจากซูเปอร์มาร์เก็ต	40
1ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวมันปูตราเนเจอร์โซนกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH (ครั้งที่ 1)	42
2ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวกล้องหอมมะลิตราหอมมะลิไทยกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	43
3ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวขัดขาวรสพิพย์ 10 % ตราหงษ์ทองกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	44
4ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวกล้องสีนิลตราคนรักข้าวกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	45
5ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวเหนียวดำตราไร่พิพย์กับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	46
6ค ปริมาณสารละลายวิตามินซีกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	47
1ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dE* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)	48
2ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dL* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3ง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง L^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)	49
4ง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dE^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)	49
5ง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dL^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)	50
6ง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง L^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)	50
7ง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง) กับ $\text{Log } EC_{50}$ (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)	51



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ส่วนต่างๆ ของต้นข้าว	3
2.2 ส่วนต่างๆ ของเมล็ดข้าว	3
2.3 ส่วนต่าง ๆ ของเมล็ดข้าวที่เหลือหลังจากการขัดสี	4
2.4 โครงสร้างของแอนโทไซยานินที่พบในข้าวสีนิล	8
2.5 โครงสร้างของอนุพันธุ์แกรมมาโอริซานอล	9
2.6 โครงสร้างของอนุพันธุ์วิตามินอี	9
2.7 โครงสร้างของกรดเฟอร์ูลิก	10
2.8 โครงสร้างของกรดคูมาลิก	10
2.9 โครงสร้างของกรดแกลลิก	11
4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณกรดแกลลิกและค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	18
4.2 ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ	20
4.3 ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ	22
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบฟีนอลทั้งหมดกับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ	24
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด กับ ค่า log EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ	24
4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า L* เฉลี่ย กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ	27
4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dE* เฉลี่ย กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ	28
4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dL* เฉลี่ย กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ	28
4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า L* เฉลี่ย กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ	28
4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dE* เฉลี่ย กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ	29
4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dL* เฉลี่ย กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวมันปุดรานเนเจอร์โซนกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	42
2ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวหอมมะลิตราหอมมะลิไทยกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	43
3ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงษ์ทองกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	44
4ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวกล้องสีนิลตราคนรักข้าวกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	45
5ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวตราไรท์ทิพย์กับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	46
6ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารละลายวิตามินซีกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH	47



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สารต้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน (antioxidant) มีสมบัติในการต้านหรือควบคุมอนุมูลอิสระไม่ให้ไปกระตุ้นการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน มีผลให้องค์ประกอบของเซลล์ไม่ถูกทำลาย และมีความสามารถในการช่วยป้องกันการเกิดโรคต่าง ๆ เช่น โรคหัวใจขาดเลือดและโรคมะเร็ง เป็นต้น สารต้านการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันสามารถพบได้ในส่วนต่าง ๆ ของพืช เช่น เมล็ด ได้แก่ ถั่วเหลือง ถั่วลิสง เมล็ดฝ้าย มัสตาร์ด ข้าว และงา ผล ได้แก่ องุ่น ส้ม พริกไทยดำ และโอลีฟไบ ได้แก่ ชา และเครื่องเทศต่าง ๆ เป็นต้น (วิวัฒน์ หวังเจริญ, 2545) ซึ่งสารต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันที่รู้จักกันในปัจจุบันมีทั้งชนิดที่ได้จากการสังเคราะห์ เช่น BHA, BHT และชนิดที่ได้จากธรรมชาติโดยเฉพาะจากส่วนต่าง ๆ ของพืช ซึ่งได้แก่ สารประกอบฟีนอลิก แครโทีนอยด์ วิตามินซี และ วิตามินอี เป็นต้น (Nam *et al.*, 2005)

ข้าวเป็นพืชที่มีองค์ประกอบของสารที่มีสมบัติเป็นสารชีวกิจกรรม (bioactive compounds) เช่น สารประกอบฟีนอลิก วิตามินอี แกรมมาโอริซานอล (γ -orizanol) เป็นต้น ซึ่งสารประกอบดังกล่าวมีสารประกอบที่มีสมบัติในการเป็นสารต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันได้ดี โดยเฉพาะในข้าวกล้องและข้าวสีนิลจะมีสมบัติในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันในปริมาณสูง เนื่องจากมีแอนโทไซยานิน วิตามินอี กรดฟีนอลิก และแกรมมาโอริซานอลสูง (Zu *et al.*, 2001)

ข้าวเป็นธัญพืชที่เป็นอาหารหลักของคนไทยและคนในแถบเอเชีย ซึ่งในปัจจุบันคนไทยและคนในแถบเอเชียนิยมบริโภคข้าวกล้องกันมากขึ้น เนื่องจากข้าวกล้องมีสารต้านอนุมูลอิสระซึ่งสามารถป้องกันการเกิดโรคต่าง ๆ จึงน่าสนใจที่จะทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและศึกษาสมบัติการทำลายอนุมูลอิสระของข้าวขัดขาว ข้าวกล้อง และข้าวสีนิล ยี่ห้อต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ต

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและสมบัติการทำลายอนุมูลอิสระของข้าวชนิดต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ต
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสีของตัวอย่างข้าวกับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและสมบัติการทำลายอนุมูลอิสระของข้าวชนิดต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วารสารปริทรรศน์

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเมล็ดข้าว

ชื่อวิทยาศาสตร์ของข้าว คือ *Oryza sativa* L. ข้าวเป็นพืชล้มลุก เจริญรวมเป็นกอ มีประมาณ 5-15 ต้น ลำต้นมีข้อชัดเจน ใบเดี่ยวมีสีเขียว ออกดอกสลับกัน รูปร่างแบนยาวเรียวยาว ปลายแหลม ดอกขนาดเล็กออกเป็นช่อใหญ่และยาว ขนาดและลักษณะรายละเอียดจะแตกต่างกันตามพันธุ์ของข้าว ปลูกโดยใช้เมล็ดและปลูกได้ทั่วประเทศของประเทศไทย (ชิราพร , 2547)

2.2 ลักษณะที่สำคัญของข้าว (<http://kanchanapisek.or.th/kp6/BOOK3/chapter1/t3-1-11.htm#sect1>)

2.2.1 ลักษณะที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโต

ลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของต้นข้าว ได้แก่ ราก ลำต้น และใบ

2.2.1.1 ราก รากเป็นส่วนที่อยู่ใต้ผิวดิน ใช้ยึดลำต้นกับดินเพื่อไม่ให้ต้นล้ม แต่บางครั้งก็มีรากพิเศษเกิดขึ้นที่ข้อซึ่งอยู่เหนือผิวดินด้วย ต้นข้าวไม่มีรากแก้ว แต่มีรากฝอยแตกแขนงกระจายอยู่ใต้ผิวดิน

2.2.1.2 ลำต้น มีลักษณะเป็นโพรงตรงกลางและแบ่งออกเป็นปล้องๆ โดยมีข้อกั้นระหว่างปล้อง ความยาวของปล้องนั้นแตกต่างกัน จำนวนปล้องจะเท่ากับจำนวนใบของต้นข้าว ปกติมีประมาณ 20-25 ปล้อง

2.2.1.3 ใบ ต้นข้าวมีใบไว้สำหรับสังเคราะห์แสง เพื่อเปลี่ยนแร่ธาตุ อาหาร น้ำ และคาร์บอนไดออกไซด์ให้เป็นแป้ง เพื่อใช้ในการเจริญเติบโตและสร้างเมล็ดของต้นข้าว ใบประกอบด้วย กาบใบและแผ่นใบ

2.2.2 ลักษณะที่เกี่ยวกับการขยายพันธุ์

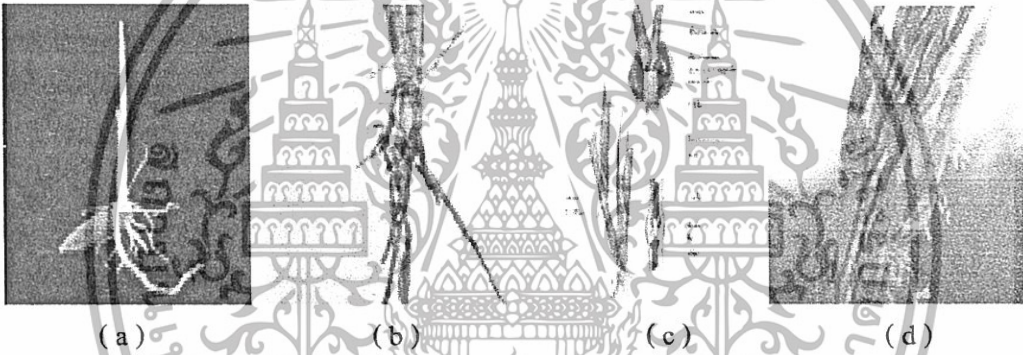
2.2.2.1 รวงข้าว (panicle) หมายถึงช่อดอกของข้าว (inflorescence) ซึ่งเกิดขึ้นที่ข้อของปล้องอันสุดท้ายของต้นข้าว ระยะระหว่างข้ออันบนของปล้องอันสุดท้ายกับข้อต่อของใบเรียกว่า คอรวง

2.2.2.2 ดอกข้าว หมายถึง ส่วนที่เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียใช้สำหรับผสมพันธุ์ ดอกข้าวประกอบด้วยเปลือกนอกใหญ่สองแผ่นประสานกัน เพื่อห่อหุ้มส่วนที่อยู่ภายในไว้ เปลือกนอกใหญ่แผ่นนอก เรียกว่า เลมมา (lemma) ส่วนเปลือกนอกใหญ่แผ่นใน เรียกว่า พาเลีย (palea) ทั้งสองเปลือกนี้ ภายนอกของมันอาจมีขนหรือไม่มีขนก็ได้

2.2.2.3 เมล็ดข้าว หมายถึง ส่วนที่เป็นเนื้อข้าวหรือเป็นแป้งที่เรบริโกล เรียกรูปอย่างว่าเอ็นโดสเปิร์ม ซึ่งโครงสร้างแป้งเป็นส่วนใหญ่และโปรตีนเป็นส่วนน้อย ดังภาพที่ 2.1 ในข้าวกล้องสกัดส่วนโดยน้ำหนัก 80 เปอร์เซ็นต์ ของเมล็ดข้าวจะเป็นแป้ง ส่วนอีก 20 เปอร์เซ็นต์ จะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

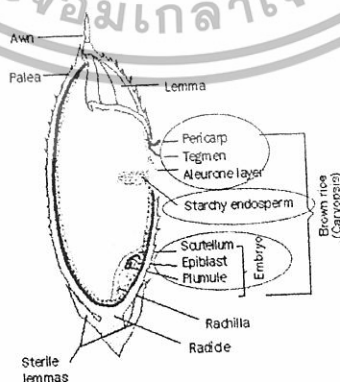
รำ และจมูกข้าว และมีเปลือกข้าวหรือแกลบ (hull) เป็นตัวห่อหุ้มเมล็ดข้าวทั้งเมล็ดไว้ รำ (rice bran) เป็นเนื้อเยื่อที่ห่อหุ้มส่วนที่เป็นเอนโดสเปิร์มไว้ ซึ่งจะมีความหนาบางต่างกันไปขึ้นกับพันธุ์ข้าว เนื้อเยื่อห่อหุ้มส่วนที่เป็นเอนโดสเปิร์มไว้ ประกอบด้วย เยื่อหุ้มข้าวกล้อง (caryopsis coat) มี 3 ชั้น ได้แก่ เยื่อชั้นนอก (pericarp) เยื่อหุ้มเมล็ด (seed-coat) และเยื่อคั่น (nucellus) ถัดมาเป็นชั้นของเยื่อหุ้มเมล็ด (aleurone layer) แล้วจึงเป็นส่วนของเอนโดสเปิร์ม ซึ่งมีส่วนของจมูกข้าวติดอยู่ทางด้านท้องของเมล็ด จมูกข้าวเป็นส่วนของเมล็ดข้าวที่คู้มงอ ห่อหุ้มบริเวณคัพพะ (Embryo หรือ Germ) ซึ่งเป็นส่วนที่จะงอกเป็นลำต้นของต้นข้าวเอาไว้ ส่วนต่าง ๆ ของเมล็ดข้าวแสดงดังภาพที่ 2.2 ดังนั้นจมูกข้าวจึงเป็นส่วนที่อุดมไปด้วยสารอาหารที่สมบูรณ์ที่สุดของเมล็ดข้าว ให้รสชาติอร่อยในการหุงต้ม มีคุณค่าทางอาหารสูง ช่วยป้องกันโรคมะเร็ง ไขมันอุดตันในเส้นเลือด มะเร็ง อากาศอ่อนเพลีย แต่จมูกข้าวมักจะหลุดออกมาในระหว่างการขัดสีในขบวนการผลิตข้าวขัดขาว



ภาพที่ 2.1 ส่วนต่างๆ ของต้นข้าว

(a) รากข้าว (b) ลำต้นข้าว (c) ใบข้าว (d) รวงข้าว

ที่มา : http://www.silvergreenshop.com/info/rice/rice_germ.htm



ภาพที่ 2.2 ส่วนต่างๆ ของเมล็ดข้าว

ที่มา : นธีร์ ไบเจริญ, 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ประเภทของข้าว (<http://www.imp-agrotech.com/job/job-d/rice-germ-oil/rice-germ-oil1.asp>)

2.3.1 ข้าวกล้อง คือข้าวที่ผ่านการขัดสีเพียงครั้งเดียวเพื่อเอาเปลือกหรือแกลบออก ข้าวที่ได้จึงเป็นข้าวที่มีสีขาวขุ่น โดยยังมีจมูกข้าวและเยื่อหุ้มเมล็ดข้าวหรือรำอยู่ ซึ่งจมูกข้าวและเยื่อหุ้มเมล็ดข้าวนี้เป็นส่วนที่อุดมด้วยวิตามิน แร่ธาตุ และเส้นใยอาหาร จึงเป็นประโยชน์ต่อร่างกายมากกว่าข้าวประเภทอื่น

2.3.2 ข้าวซ้อมมือ เป็นชื่อเรียกข้าวที่เอาเปลือกออกโดยวิธีการตำ ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ในสมัยโบราณ ชาวบ้านโดยทั่วไปจะใช้วิธีตำข้าวกินกันเอง จึงเรียกข้าวที่ตำว่า “ ข้าวซ้อมมือ ” แต่ในปัจจุบันเราใช้เครื่องจักร สีข้าวแทน จึงเรียกข้าวที่สีเอาเปลือกออกว่า “ ข้าวกล้อง ” และบางคนยังคงเรียกข้าวที่สีเอาเปลือกออกโดยไม่ขัดให้ขาวว่า “ ข้าวซ้อมมือ ”

2.3.3 ข้าวแดง เป็นข้าวพันธุ์หนึ่งซึ่งเรามักจะรู้จักในชื่อของ “ ข้าวมันปู ” มีสีน้ำตาลแดง มีไขมันในปริมาณที่ใกล้เคียงกับข้าวกล้อง ซึ่งสูงกว่าข้าวขัดสีประมาณหนึ่งเท่า มีเบต้าแคโรทีน ที่จะเปลี่ยนมาเป็นวิตามินเอในร่างกายสูงกว่าข้าวขัดสี

2.3.4 ข้าวขาวหรือข้าว คือข้าวที่เกิดจากการขัดสีหลาย ๆ ครั้ง จนเยื่อหุ้มเมล็ดและจมูกข้าวหลุดออกไปเหลือแต่เนื้อในของข้าวซึ่งเป็นแป้ง สำหรับส่วนต่าง ๆ ของเมล็ดข้าวที่เหลือหลังจากการนำเมล็ดข้าวเปลือกมาผ่านการขัดสี แสดงผังภาพที่ 2.3



ภาพที่ 2.3 ส่วนต่างๆ ของเมล็ดข้าวที่เหลือหลังจากการขัดสี
ที่มา : ธีราพร , 2547

2.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารประกอบฟีนอลิก (วิวัฒน์ หวังเจริญ , 2545)

สารประกอบฟีนอลิก (phenolic compounds) เป็นสารในกลุ่มเซคตารี เมตาบอไลต์ (secondary metabolite) ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในกระบวนการเจริญเติบโต และการขยายพันธุ์ของพืชแต่ละชนิด ดังนั้นรูปแบบของสารประกอบฟีนอลิกในพืชแต่ละชนิดจึงมีความแตกต่างกันออกไป ดังตารางที่ 1 ในปัจจุบันพบว่า มีสารประกอบฟีนอลิกที่ทราบโครงสร้างแน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วมากกว่า 8,000 ชนิด ตั้งแต่กลุ่มที่มีโครงสร้างอย่างง่าย เช่น กรดฟีนอลิก (phenolic acid) ไปจนถึงกลุ่มที่มีโครงสร้างเป็นโพลีเมอร์ เช่น แทนนิน (tannins)

โครงสร้างพื้นฐานของสารประกอบฟีนอลิกจะอยู่ในรูปของไกลโคไซด์ คือสารประกอบฟีนอลิกจะจับอยู่กับโมเลกุลของน้ำตาล โดยน้ำตาลดังกล่าวอาจจะเป็นน้ำตาลโมเลกุลเดี่ยว (monosaccharide) น้ำตาลโมเลกุลคู่ (disaccharide) หรือโอลิโกแซคคาไรด์ (oligosaccharide) ก็ได้ แต่น้ำตาลชนิดที่พบมากที่สุดโมเลกุลของสารประกอบฟีนอลิก คือ กลูโคส (glucose) ส่วนน้ำตาลชนิดอื่นที่พบได้แก่ กาแลคโตส (galactose) แรมโนส (rhamnose) ไซโรส (xylose) อะราบิโนส (arabinose) และอนุพันธ์ของน้ำตาลเหล่านี้ เช่น กรดกลูโคโรนิก (glucuronic acid) กรดกาแลคตูโรนิก (galacturonic acid) และอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบว่าอาจมีการรวมตัวกันระหว่างสารประกอบฟีนอลิกกับสารประกอบฟีนอลิกด้วยกันเอง หรือสารประกอบฟีนอลิกกับสารประกอบอื่นๆ เช่น กรดคาร์บอกซิลิก (carboxylic acids) กรดอินทรีย์ (organic acid) อะมีน (amines) และไขมันอีกด้วย

สารประกอบฟีนอลิกที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำสามารถพบได้ทั่วไปและมีความสำคัญ (phenols, C6) กรดฟีนอลิก (phenolic acid, C6-C1) ฟีนิลโพรพานอยด์ (phenylpropanoid, C6-C3) และฟลาโวนอยด์ (flavonoids) ตัวอย่างของฟีนอล ได้แก่ ฟีนอล (phenol) ครีซอล (cresol) ไทมอล (thymol) รีซอลซินอล (resorcinol) ออซินอล (orcinol) และอื่นๆ ซึ่งสามารถพบได้ทั่วไปในพืชที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องเทศรวมทั้งไฮโดรควิโนน (hydroquinone) และอนุพันธ์ สำหรับตัวอย่างของกรดฟีนอลิก ได้แก่ กรดแกลลิก (gallic acid) กรดวานิลลิก (vanillic acid) กรดไซริงจิก (syringic acid) กรดไฮดรอกซีเบนโซอิก (p-hydroxybenzoic acid) และอัลดีไฮด์ของกรดฟีนอลิก ซึ่งสามารถพบได้ทั่วไปในพืชชั้นสูงและเฟิร์น ตัวอย่างของฟีนิลโพรพานอยด์ ได้แก่ กรดไฮดรอกซีซินนามิก (hydroxycinnamic acid) เช่น กรดคูมาลิก (p-cumaric acid) กรดคาฟเฟอิก (caffeic acid) กรดเฟอร์ูลิก (ferulic acid) กรดไซเนปิก (sinapic acid) และอนุพันธ์ ซึ่งเป็นสารพวกไกลโคไซด์ (glycosides), ซินนามิลแอลกอฮอล์ (cinnamyl alcohols) ซึ่งเป็นส่วนประกอบพื้นฐานของลิซินิน (licinin) โดยมักจะเกิดพันธะเชื่อมกับน้ำตาลอะราบิโนสในส่วนของเฮมิเซลลูโลสของผนังเซลล์พืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สารประกอบฟีนอลิกหลักที่พบในพืช

Number of carbon atoms	Basic skeleton	Class	Examples
6	C6	Simple phenols Benzoquinones	Catechol, hydroquinone 2,6-Dimethoxybenzoquinone
7	C6-C1	Phenolic acids	Gallic, salicylic
8	C6-C2	Acetophenones Tyrosine derivatives Phenylacetic acids	3-Acetyl-6-methoxybenzaldehyde Tyrosol p-hydroxyphenylacetic
9	C6-C3	Hydroxycinnamic acids Phenylpropenes Coumarins Isocoumarins Chromones	Caffeic, ferulic Myristicin, eugenol Umbelliferone, aesculetin Bergenon Eugenin
10	C6-C4	Naphthoquinones	Juglone, plumbagin
13	C6-C1-C6	Xanthones	Mangiferin
14	C6-C2-C6	Stilbenes Anthraquinones	Resveratrol Emodin
15	C6-C3-C6	Flavonoids Isoflavonoids	Quercetin, cyanidin Genistein
18	(C6-C3) ₂	Lignans Neolignans	Pinoresinol Eusiderin
30	(C6-C3-C6) ₂	Biflavonoids	Amentoflavone
n	(C6-C3) _n (C6) _n (C6-C3-C6) _n	Lignins Catechol melanins Flavolans (Condensed Tannins)	

ที่มา : Urquiaga and Leighton , 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 เมตาบอลิซึมของสารประกอบฟีนอลิก (วิวัฒน์ หวังเจริญ, 2545)

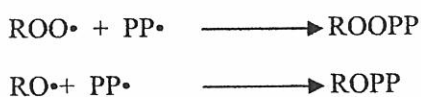
สารประกอบฟีนอลิกที่ละลายได้จะสามารถถูกเมตาบอลิไทต์ได้ในระบบทางเดินอาหารของมนุษย์ โดยสารประกอบฟีนอลิกอย่างง่ายที่อยู่ในรูปอิสระ เช่น กรดซินนามิก กรดคูมาลิก กรดคาเฟอิก และอื่น ๆ และอะไกลโคน (aglycones) สามารถถูกดูดซึมได้โดยตรงที่ผนังลำไส้เล็ก ในขณะที่ไกลโคไซด์ จะถูกย่อยออกเป็นอะไกลโคนและน้ำตาลก่อนจึงจะสามารถถูกดูดซึมได้ แต่เนื่องจากในระบบทางเดินอาหารของมนุษย์ ไม่มีเอนไซม์เบต้าไกลโคซิเดส (β -glycosidases) ที่เหมาะสมจึงมักไม่มีการดูดซึมที่บริเวณลำไส้เล็ก จึงต้องผ่านมาที่บริเวณลำไส้ใหญ่ ซึ่งมีจุลินทรีย์ต่างๆ ช่วยย่อยสลายให้อยู่ในรูปของอะไกลโคนก่อน จึงจะมีการดูดซึมที่บริเวณส่วนปลายของลำไส้ใหญ่ แต่จุลินทรีย์ไม่สามารถย่อยสารประกอบฟีนอลิกได้ทุกชนิด ซึ่งสารประกอบเหล่านี้จะถูกขับออกมาพร้อมกับอุจจาระ

2.6 สมบัติการเป็นสารต้านออกซิเดชันของสารประกอบฟีนอลิก (วิวัฒน์ หวังเจริญ, 2545)

สมบัติที่ได้รับความสนใจในปัจจุบันของสารประกอบฟีนอลิก คือ การเป็นสารต้านออกซิเดชัน (antioxidants) และสารต้านการกลายพันธุ์ (antimutagens) และการใช้สารประกอบฟีนอลิกในการป้องกันโรคต่าง ๆ โดยเฉพาะโรคหัวใจขาดเลือด โรคมะเร็ง โดยสารประกอบฟีนอลิกจะทำหน้าที่กำจัดอนุมูลอิสระและไฮดรอกซิลของโลหะที่สามารถเร่งการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของไขมันและโมเลกุลอื่น ๆ ด้วยการให้อะตอมไฮโดรเจนแก่อนุมูลอิสระอย่างรวดเร็ว ดังปฏิกิริยาต่อไปนี้



เมื่อสารประกอบฟีนอลิกให้อะตอมไฮโดรเจนแก่อนุมูลอิสระไปแล้ว อนุมูลอิสระของสารประกอบฟีนอลิกจะค่อนข้างมีเสถียรภาพ ดังนั้นจึงไม่ทำปฏิกิริยากับโมเลกุลอื่นต่อไป ยิ่งไปกว่านั้นอนุมูลอิสระของสารประกอบฟีนอลิกบางชนิดยังสามารถรวมตัวกับอนุมูลอิสระอื่น ทำให้สารประกอบฟีนอลิกเหล่านั้นสามารถลดจำนวนอนุมูลอิสระได้ถึง 2 เท่า ดังปฏิกิริยา



แต่ความสามารถในการเป็นสารต้านออกซิเดชันของสารประกอบฟีนอลิกยังขึ้นกับระบบ

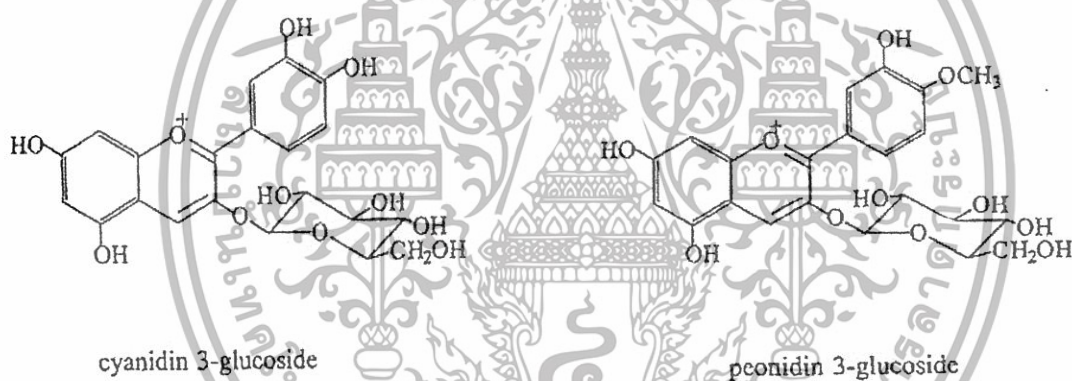
ด้วย ดังนั้นการศึกษาหรือเปรียบเทียบคุณสมบัติดังกล่าวจึงจำเป็นต้องระบุรายละเอียดของระบบให้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสับเสรดที่เป็นเป้าหมายของระบบ นอกจากนี้ยังพบว่า ในสถานะที่มีสารประกอบฟีนอลิกความเข้มข้นสูง พีเอชสูง และมีเหล็กอยู่ด้วยนั้น สารประกอบฟีนอลิกอาจจะเป็นตัวเริ่มต้นของกระบวนการออกซิเดชันได้เช่นเดียวกัน

สารประกอบฟีนอลิกมีสมบัติเป็นสารต้านออกซิเดชันนั้นสามารถพบได้ในส่วนต่างๆ ของพืช เช่น เมล็ด ไม้แก่น ถั่วเหลือง ถั่วลิสง เมล็ดฝ้าย มัสตาร์ด ข้าว และงา ผลไม้ได้แก่ องุ่น ส้ม พริกไทยดำ และโอเล็ฟ ใบไม้ได้แก่ ชา และเครื่องดื่มต่างๆ ส่วนอื่นๆได้แก่ มันเทศ และหัวหอม หนึ่งในสารประกอบฟีนอลิกที่มีสมบัติเป็นสารต้านออกซิเดชันได้ดีชนิดหนึ่ง คือ กรดฟีนอลิก

2.7 สารที่มีสมบัติเป็นสารต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันในส่วนต่างๆ ของข้าว

2.7.1 แอนโทไซยานิน (*antocyanin*) พบในข้าวสีนิลทั้งในส่วนของเมล็ดและเยื่อหุ้มเมล็ด โดยข้าวสีนิลประกอบด้วยแอนโทไซยานินที่สำคัญ 2 ชนิด คือ cyanidin 3 - glucoside และ peonidin - glucoside (Hu *et al.* , 2003) โครงสร้างของแอนโทไซยานินแสดงดังภาพที่ 2.4

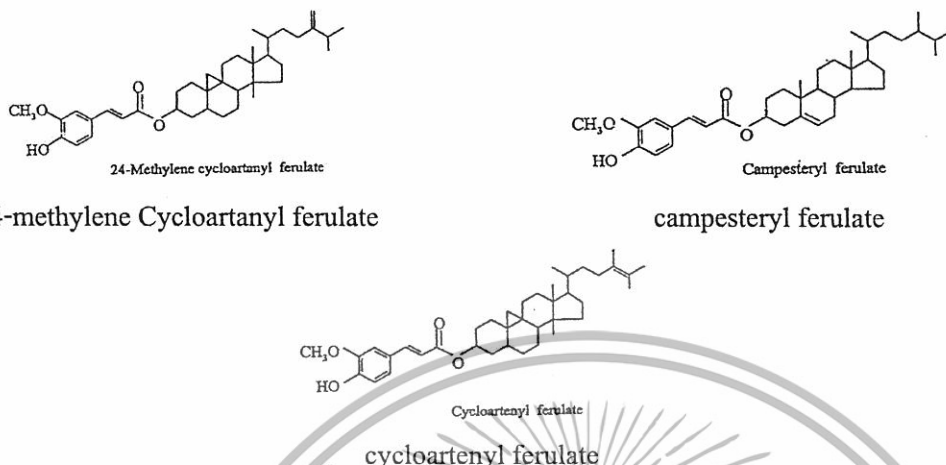


ภาพที่ 2.4 โครงสร้างของแอนโทไซยานินที่พบในข้าวสีนิล

ที่มา : Hu *et al.* , 2003

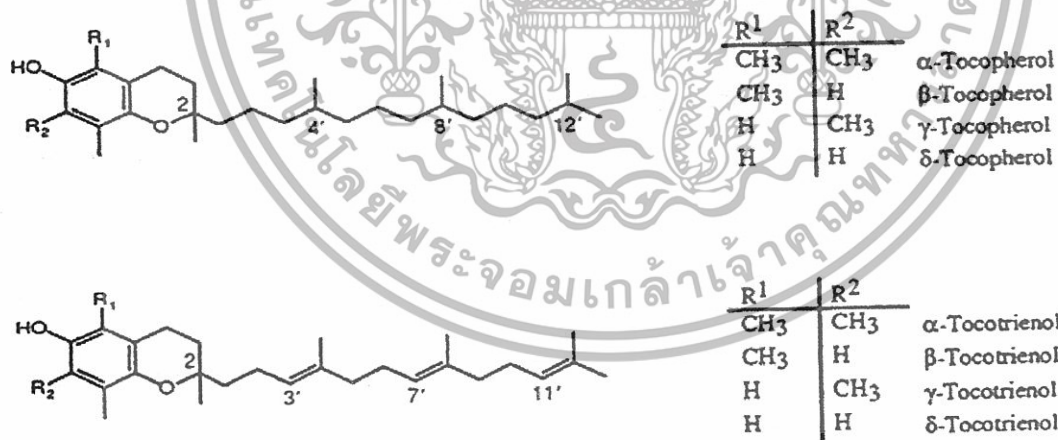
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2 แกรมมาโอริซานอล (γ - orizanol) อนุพันธ์แกรมมาโอริซานอลที่พบในรำข้าว ประกอบด้วย 24 – methylene – cycloartanyl ferulate , cycloartenyl ferulate และ campesteryl ferulate (Zu *et al.* , 2001) โครงสร้างของอนุพันธ์แกรมมาโอริซานอลแสดงดังภาพที่ 2.5



ภาพที่ 2.5 โครงสร้างของอนุพันธ์แกรมมาโอริซานอล
ที่มา : Zu *et al.* , 2001

2.7.3 อนุพันธ์วิตามินอี (vitamin E) อนุพันธ์วิตามินอีที่พบในรำข้าว ประกอบด้วย α – tocopherol , α – tocotrienol ; γ – tocopherol – และ γ – tocotrienol (Zu *et al.* , 2001) โครงสร้างของอนุพันธ์วิตามินอีแสดงดังภาพที่ 2.6

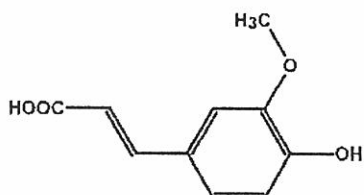


ภาพที่ 2.6 โครงสร้างของอนุพันธ์วิตามินอี
ที่มา : <http://www.cyberlipid.org/vite/vite001.htm>

2.7.4 กรดฟีนอลิก กรดฟีนอลิกที่พบมากในข้าวได้แก่ กรดเฟอร์ูลิก (ferulic acid) กรดคูมาลิก (p-coumaric acid) กรดแกลลิก (gallic acid) กรดเฟอร์ูลิก อยู่ในกลุ่มของกรดไฮดรอกซีซินนามิก (Zhou *et al.* , 2004)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.4.1 กรดเฟอร์ุลิก มีชื่อทางเคมีว่า 4-hydroxy-3-methoxycinnamic acid โดยมีสูตรทางเคมีคือ $C_{10}H_{10}O_4$ มีมวลโมเลกุลเท่ากับ 194 ดาลตัน โครงสร้างของกรดเฟอร์ุลิกแสดงดังภาพที่ 2.7



ภาพที่ 2.7 โครงสร้างของกรดเฟอร์ุลิก

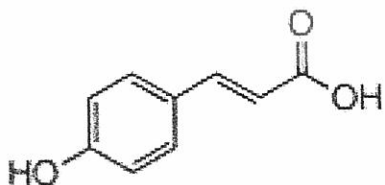
ที่มา : <http://www.phytochemicals.info/phytochemicals/ferulic-acid.php>

กรดเฟอร์ุลิก อยู่ในกลุ่มของกรดไฮดรอกซีซินนามิก พบในใบไม้และเมล็ดของพืชหลายชนิดโดยเฉพาะในธัญพืช เช่น ข้าวกล้อง ข้าวสาลีและข้าวโอต กรดเฟอร์ุลิกยังพบในกาแฟ แอปเปิ้ล อติโชค (artichoke) ถั่วลิสง ส้มและสับปะรด เป็นต้น

กรดเฟอร์ุลิก เป็นสารแอนติออกซิเดนท์ ทำให้อนุมูลอิสระมีความเสถียร ซึ่งอนุมูลอิสระเมื่อเกิดการออกซิเดชันของสารชีวโมเลกุลจะเป็นอันตรายต่อเซลล์ และกรดเฟอร์ุลิกจะป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับเซลล์เหล่านั้นได้ นอกจากนี้ยังมีการใช้กรดเฟอร์ุลิกเป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อชะลอการชรา (anti-aging supplements)

กรดเฟอร์ุลิกช่วยต่อต้านการเกิดโรคมะเร็ง การเสื่อมสลายของกระดูก ความไม่เปลี่ยนแปลงในผู้หญิงที่หมดประจำเดือน และยังสามารถลดระดับคอเลสเตอรอลและไตรกลีเซอไรด์ จึงลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ (<http://www.phytochemicals.info/phytochemicals/ferulic-acid.php>)

2.7.4.2 กรดคูมาลิก มีชื่อทางเคมีว่า p-coumaric acid , p-coumaric acid crystalline , 4-hydroxycinnamic acid , 4-hydroxyphenylpropenoic acid โดยมีสูตรทางเคมีคือ $C_9H_8O_3$ มีมวลโมเลกุลเท่ากับ 164.16 ดาลตัน โครงสร้างของกรดคูมาลิกแสดงดังภาพที่ 4



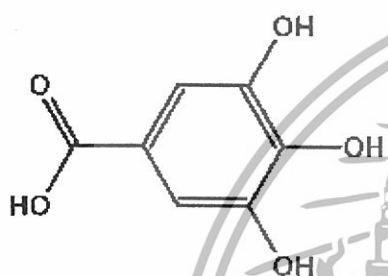
ภาพที่ 2.8 โครงสร้างของกรดคูมาลิก

ที่มา : <http://www.flavornet.org/info/501-98-4.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรดคูมาลิก อยู่ในกลุ่มของกรดไฮดรอกซีซินนามิก กรดคูมาลิกพบได้ในผักและผลไม้หลายชนิด ในผลไม้ เช่น แอปเปิ้ล ลูกแพร์ นอกจากนี้ยังพบในถั่ว มันฝรั่ง มะเขือเทศและชา กรดคูมาลิกสามารถยับยั้งปฏิกิริยาออกซิเดชันที่เกิดจากอนุพันธ์ของออกซิเจนที่ไวต่อปฏิกิริยา (reactive oxygen species , ROS) และต้านการเกิดออกซิเดชันของไลโปโปรตีนที่มีความหนาแน่นต่ำ (low – density lipoprotein) กรดคูมาลิกช่วยป้องกันและต่อต้านการสะสมของไขมันบนผนังของหลอดเลือดแดง ลดไขมันในเส้นเลือด

2.7.4.3 กรดแกลลิก มีชื่อทางเคมีว่า 3,4,5-trihydroxybenzoic acid โดยมีสูตรทางเคมีคือ $C_7H_6O_5$ มีมวลโมเลกุลเท่ากับ 170.12 ดาลตัน โครงสร้างของกรดแกลลิกแสดงดังภาพที่ 2.9



ภาพที่ 2.9 โครงสร้างของกรดแกลลิก

ที่มา : <http://www.phytochemicals.info/phytochemicals/gallic-acid.php>

กรดแกลลิก เป็นหน่วยย่อยในโมเลกุลของแทนนิน พบในพืชเกือบทุกชนิด พืชที่มีกรดแกลลิกสูงได้แก่ ลูกสมอ องุ่น ชา และข้าวโอต กรดแกลลิกเป็นสารแอนติออกซิเดนต์ที่ป้องกันเซลล์จากอันตรายที่เกิดจากการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน กรดแกลลิกช่วยต่อต้านการเกิดเซลล์มะเร็งใช้ในการห้ามเลือดในกรณีที่เกิดเลือดภายใน ใช้ในการรักษาโรคไตและโรคเบาหวาน และใช้ทำครีมทาภายนอกรักษาโรคเรื้อนกวางและยังเป็นยาทารักษาโรคริดสีดวงภายนอก

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Zhou *et al.* (2004) ศึกษาปริมาณกรดฟีนอลิกทั้งหมดและสัดส่วนของกรดฟีนอลิกที่จับอยู่กับโมเลกุลของสารอื่น ในข้าวกล้อง และข้าวขัดขาว 3 สายพันธุ์ คือ สายพันธุ์ Koshihikarai , Kyeema , และ Doongara พบว่าในทุกสายพันธุ์ของข้าวที่ศึกษา จะมีปริมาณกรดฟีนอลิกในข้าวกล้องมากกว่าข้าวขัดขาว โดยกรดฟีนอลิกหลักที่พบในข้าวมากที่สุดคือ กรดเฟอร์ูลิก รองลงมาคือ กรดคูมาลิก และกรดแกลลิก ตามลำดับ

Goffman and Bergman. (2004) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของรำข้าวและปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดในรำข้าวรวมถึงความสามารถในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน ซึ่งสามารถแบ่งสีของรำข้าวเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่รำข้าวมีสีแดง สีม่วง และสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำตาลอ่อน โดยในกลุ่มที่รำข้าวมีสีน้ำตาลอ่อนจะมีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันต่ำที่สุด กลุ่มที่รำข้าวมีสีแดง จะมีปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันสูงที่สุด ส่วนกลุ่มที่รำข้าวมีสีม่วงนั้นจะมีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดและความสามารถในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันแตกต่างกันตามสายพันธุ์

Hu *et al.* (2003) ศึกษาองค์ประกอบของแอนโทไซยานินที่พบในข้าวสีนิลทั้งเมล็ดและในส่วนของเยื่อหุ้มเมล็ด (aleurone layer) ซึ่งพบว่าข้าวสีนิลดังกล่าวประกอบด้วยแอนโทไซยานินที่สำคัญ 2 ชนิด คือ cyaniding 3-glucoside และ peonidin -glucoside และแอนโทไซยานินดังกล่าวจะพบในส่วนของเยื่อหุ้มเมล็ดของข้าวสีนิลเป็นส่วนใหญ่

Zu *et al.* (2001) ศึกษาองค์ประกอบของสารที่มีสมบัติในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันในรำข้าว ซึ่งพบว่ามี 2 ชนิด คือ อนุพันธ์แกรมมาโอริซานอล ซึ่งประกอบด้วย 24-methylene -cycloartanyl ferulate , cycloartenyl ferulate และ campesteryl ferulate เป็นต้น และอนุพันธ์ของวิตามินอี ซึ่งประกอบด้วย α -tocopherol , α -tocotrienol , γ -tocopherol และ γ -tocotrienol



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วัสดุอุปกรณ์ สารเคมี และวิธีการทดลอง

3.1 วัตถุดิบ

ตัวอย่างข้าวทั้งหมด 12 ตัวอย่าง ซึ่งจากซูเปอร์มาร์เก็ต ในเขตกรุงเทพมหานครในช่วงเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ 2549 โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1 ข้าวขัดขาวสทิพย์ 10% ตราหงษ์ทอง ขนาด 2 กิโลกรัม ผลิตโดยกลุ่มโรงสีเจียมั่ง เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ และข้าวขัดขาวหอมมะลิ 100 % ตราฉัตรอุบล ขนาด 1 กิโลกรัม ผลิตโดย บริษัท ซี พี อินเตอร์เทรด จำกัด อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
- 2 ข้าวกล้องสีนิลตราคนรักข้าว ขนาด 2 กิโลกรัม ผลิตโดย อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และข้าวเจ้าหอมนิล 100 % ตราจิตรเสริมไทย ขนาด 800 กรัม ศูนย์บริการข้อมูล โทร 02-5869843 , 09-2354615 E-mail : info@homin.com
- 3 ข้าวกล้องหอมมะลิตราเพื่อนไทย ขนาด 2 กิโลกรัม ผลิตโดย บริษัท ชุ่นฮั่วเวงไรซ์ ข้าวกล้องหอมมะลิตราหอมมะลิไทยขนาด 2 กิโลกรัม ผลิตโดยโรงสีข้าวพระราชทาน กิ่งอำเภอหนองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ และข้าวกล้องหอมมะลิตราดอกบัวขนาด 2 กิโลกรัม ผลิตโดย ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงสีไฟตงฮั่ว อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
- 4 ข้าวมันปูตราธัญญทิพย์ ขนาด 2 กิโลกรัม ผลิตโดย บริษัททุ่งกุลาจำกัด เขตสาทร กรุงเทพฯ และข้าวมันปูตราเนเจอร์โซน ขนาด 500 กรัม ผลิตโดยร้าน ก. สวรรยกวี เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ
- 5 ข้าวแดงตราเทพทวิพร ขนาด 1 กิโลกรัม ผลิตโดย บริษัททำข้าว ทวิพร จังหวัดนครสวรรค์
- 6 ข้าวเหนียวคำตราไร่ทิพย์ ขนาด 500 กรัม ผลิตโดย ไร่ธัญญา จำกัด อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี และข้าวเหนียวคำตราเกษตร ขนาด 500 กรัม ผลิตโดย บริษัทไทยฮา จำกัด (มหาชน) อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม

3.2 อุปกรณ์

ชุดเครื่องแก้ววิเคราะห์ทางเคมี

สเปกโตรโฟโตมิเตอร์ (spectrophotometer) พร้อม cell

เครื่องบดแห้ง (blender)

เครื่องทำสุญญากาศสำหรับกรอง

กรวยบุชเนอร์ (buchner funnel)

เครื่องเขย่า (shecker)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Magnetic stirrer

Magnetic bar

เครื่องชั่งละเอียด

นาฬิกาจับเวลา

กระดาษกรอง Whatman เบอร์ 4 และ เบอร์ 1

เครื่องผสมสาร (vortex mixer)

เครื่องวัดสี Chroma meter (CR -200)

3.3 สารเคมี

1. Etanol 95 %
2. Na_2CO_3
3. Folin - Ciocalteu
4. 2,2 -diphenyl-1-picrylhydrazyl radical (DPPH)
5. Gallic acid

3.4 วิธีการทดลอง

3.4.1 การเตรียมตัวอย่างข้าว

ข้าวที่ใช้ในการทดลองจะซื้อจากซูเปอร์มาร์เก็ตในเขต กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างข้าวตามสีของข้าวที่มองเห็นด้วยตา ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มข้าวที่มีสีขาว กลุ่มที่มีสีน้ำตาล และกลุ่มที่มีสีดำ ตัวอย่างข้าวจะเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 5 – 8 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำไปใช้ในการทดลอง

3.4.2 การวัดสีด้วยเครื่องวัดสี

ทำการวัดสีข้าวกลุ่มต่าง ๆ โดยบดข้าวให้ละเอียดด้วยเครื่องบดแห้งประมาณ 5 นาที แล้วใส่ในงานเลี้ยงเชื้อ (Petri dish) เส้นผ่านศูนย์กลาง 9 เซนติเมตร หน้า 1 เซนติเมตร ให้เต็มงาน กดให้แน่น จากนั้นใช้เครื่องวัดสี วัดสีข้าวทุกตัวอย่าง ๆ ละ 10 ครั้ง 2 รอบ โดยบันทึกค่า $\text{CIF } L^*, a^*, b^*$ จากนั้นคำนวณหาความแตกต่างของสี ดังสมการต่อไปนี้ (Grigelmo – Miguel *et al.*, 1999)

ความแตกต่างของค่าความสว่าง (Lightness difference, dL^*)

$$dL^* = L^* (\text{sample}) - L^* (\text{standard})$$

ความแตกต่างของค่าสี (color difference, dE^*)

$$dE^* = (dL^{*2} + da^{*2} + db^{*2})^{1/2}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3 การเตรียมสารสกัดจากตัวอย่างข้าว

การเตรียมสารสกัดจากตัวอย่างข้าว จะใช้วิธีที่ดัดแปลงจาก Nam และคณะ (2005) โดยนำตัวอย่างข้าวมาบดให้ละเอียด โดยใช้เครื่องบดแห้ง ซึ่งตัวอย่างข้าวที่บดแล้ว 5.00 กรัม นำมาผสมกับเอทานอล 95 % 100 มิลลิลิตร ในขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร จากนั้นนำเข้าเครื่องเขย่าด้วยอัตราความเร็วรอบ 150 รอบ / นาที เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง นำสารละลายที่สกัดได้จากตัวอย่างข้าวมากรองด้วยกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 4 และ เบอร์ 1 ตามลำดับ จากนั้นปรับปริมาตรของสารสกัดที่ได้ให้เป็น 100 มิลลิลิตร ในขวดวัดปริมาตรโดยใช้เอทานอล 95 % นำตัวอย่างสารสกัดที่ได้ไปวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูปของ EC_{50} ตามวิธีในข้อ 3.4.4 และ 3.4.5 ตามลำดับ

3.4.4 การวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด

การวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบ โพลีฟีนอลทั้งหมด จะใช้วิธีที่ดัดแปลงจาก Bhangar และคณะ (2004) โดยสารประกอบโพลีฟีนอลจะทำปฏิกิริยากับ Folin – Ciocalteu ได้สารประกอบเชิงซ้อนสีน้ำเงิน ซึ่งดูดกลืนคลื่นแสงที่มีความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร ใช้กรดแกลลิกเป็นสารประกอบโพลีฟีนอลมาตรฐาน

3.4.4.1 การเตรียมกราฟมาตรฐานของกรดแกลลิก

ละลายกรดแกลลิก 0.0200 กรัม ด้วยเอทานอล 95 % แล้วปรับปริมาตรในขวดวัดปริมาตรให้เป็น 50 มิลลิลิตร ความเข้มข้นที่ได้เท่ากับ 0.4 ไมโครกรัม / ไมโครลิตร ซึ่งจะใช้เป็นสารละลายมาตรฐาน

ปิเปตสารละลายมาตรฐานกรดแกลลิกลงในหลอดทดลองขนาด 15 มิลลิลิตร โดยให้มีปริมาณกรดแกลลิกตั้งแต่ 0 ถึง 140 ไมโครกรัม เติมน้ำกลั่นให้ปริมาตรรวมในแต่ละหลอดเป็น 10 มิลลิลิตร ดังแสดงในตารางที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 การเตรียมหลอดทดลองสำหรับกราฟมาตรฐานของกรดแกลลิก

หลอดที่	ปริมาตรของสารละลายกรดแกลลิก (ไมโครลิตร)	ปริมาณกรดแกลลิก (ไมโครกรัม)	ปริมาตรน้ำกลั่น (มิลลิลิตร)
1	0	0	10.00
2	50	20	9.95
3	100	40	9.90
4	150	60	9.85
5	200	80	9.80
6	250	100	9.75
7	300	120	9.70
8	350	140	9.65

เติมสารละลาย Folin – Ciocalteu หลอดละ 0.5 มิลลิลิตร เขย่าด้วยเครื่องผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 5 นาที จากนั้นเติมสารละลาย Na_2CO_3 ความเข้มข้น 10 % โดยน้ำหนักต่อปริมาตร หลอดละ 2 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันแล้วตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 10 นาที จะเกิดสารประกอบเชิงซ้อนสีน้ำเงิน นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร นำผลที่ได้ไปเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าการดูดกลืนแสงกับปริมาณกรดแกลลิกเป็นไมโครกรัม จะได้เป็นกราฟมาตรฐานสำหรับใช้ในการวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด

3.4.4.2 การวิเคราะห์สารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวทุกกลุ่ม ที่ซื้อมาจากซูเปอร์มาร์เก็ต

ปิเปตสารสกัดที่ได้ในข้อ 3.4.3 มา 0.5-2 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลอง ปรับปริมาตรเป็น 10 มิลลิลิตร ด้วยน้ำกลั่น จากนั้นเติมสารละลาย Folin – Ciocalteu หลอดละ 0.5 มิลลิลิตร เขย่าด้วยเครื่องผสมให้เข้ากันแล้วตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 5 นาที แล้วเติมสารละลาย Na_2CO_3 ความเข้มข้น 10 % โดยน้ำหนักต่อปริมาตร หลอดละ 2 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันแล้วตั้งทิ้งไว้เป็นเวลา 10 นาที ที่อุณหภูมิห้อง นำสารละลายที่ได้มาวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร คำนวณหาปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าว โดยใช้กราฟมาตรฐานของกรดแกลลิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.5 การวิเคราะห์สมบัติการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ของตัวอย่างข้าว ในรูป EC₅₀

การวิเคราะห์สมบัติการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูปของ EC₅₀ ของสารสกัดจากตัวอย่างข้าว จะใช้วิธีซึ่งดัดแปลงจาก Murakami และคณะ (2004) โดยการติดตามความสามารถของสารสกัดในการยับยั้งการเกิดอนุมูลอิสระของ 2,2-diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) ซึ่งเป็นอนุมูลอิสระที่ทำให้สารละลายมีสีม่วงและสามารถดูดกลืนแสงได้ที่ 517 นาโนเมตร

นำสารสกัดตัวอย่างข้าว จากข้อ 3.4.3 มาทำการเจือจางด้วยเอทานอล 4 ระดับ โดยปีเปิดสารสกัดปริมาตรที่เหมาะสม ลงในหลอดทดลอง ปรับปริมาตรด้วยเอทานอล 40 % ให้มีปริมาตรรวมเท่ากับ 5.4 มิลลิลิตร เติมน้ำละลาย DPPH 0.6 มิลลิลิตร (ความเข้มข้น 0.8 มิลลิโมลาร์ ในเอทานอล 95 %) ผสมให้เข้ากันโดยใช้เครื่องผสมจากนั้นตั้งทิ้งไว้ 30 นาที แล้วนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร สำหรับปฏิกิริยาควบคุม (control) จะใช้เอทานอล 95 % แทนตัวอย่างสารสกัด จากนั้นคำนวณหาเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระโดยใช้สมการต่อไปนี้

$$\text{เปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ} = (1 - (A_{\text{sample}} / A_{\text{control}})) \times 100$$

A_{sample} = ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายปฏิกิริยาตัวอย่าง

A_{control} = ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายปฏิกิริยาควบคุม

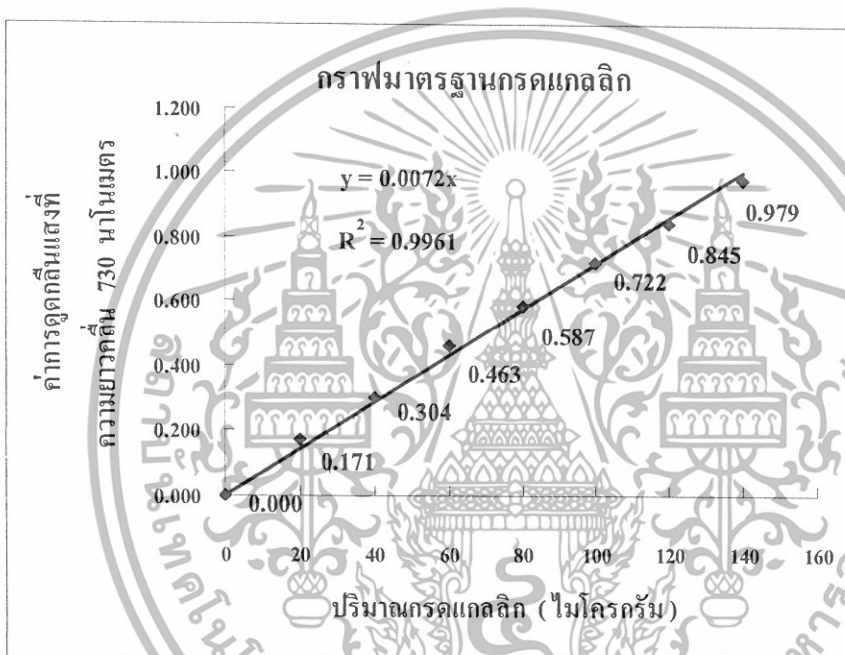
จากนั้นนำค่าเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ 4 ค่า ที่ได้จากการเจือจางตัวอย่าง 4 ระดับข้างต้น มาวิเคราะห์ค่า EC₅₀ โดยการเขียนกราฟระหว่างปริมาตรตัวอย่างสารสกัด (แกน X) และเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ (แกน Y) เพื่อให้ได้กราฟเส้นตรง จากนั้นใช้สมการเส้นตรงที่ได้จากกราฟในการคำนวณค่า EC₅₀ ซึ่งหมายถึงปริมาณหรือความเข้มข้นของตัวอย่างข้าวที่ทำให้เปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระเท่ากับ 50 % ดังนั้นความเข้มข้นของสารสกัดจากตัวอย่างข้าวที่เจือจาง 4 ระดับจะต้องมีค่าที่เหมาะสม ซึ่งจะให้กราฟเส้นตรงที่ครอบคลุมเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระที่ 50 % ตกอยู่ในเส้นกราฟ รายละเอียดของตัวอย่างข้อมูลและการคำนวณดูได้จากภาคผนวก ค

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

4.1 การวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

จากการเตรียมกราฟมาตรฐานของกรดแกลลิก ซึ่งใช้เป็นสารประกอบโพลีฟีนอลมาตรฐานในการวิเคราะห์หาปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ ที่ซื้อจากซูเปอร์มาร์เก็ตได้กราฟมาตรฐานที่เป็นเส้นตรงดังภาพที่ 4.1 ซึ่งมีสมการเส้นตรงคือ $y = 0.0072x$ โดยมีค่า $R^2 = 0.9961$



ภาพที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณกรดแกลลิก และค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร

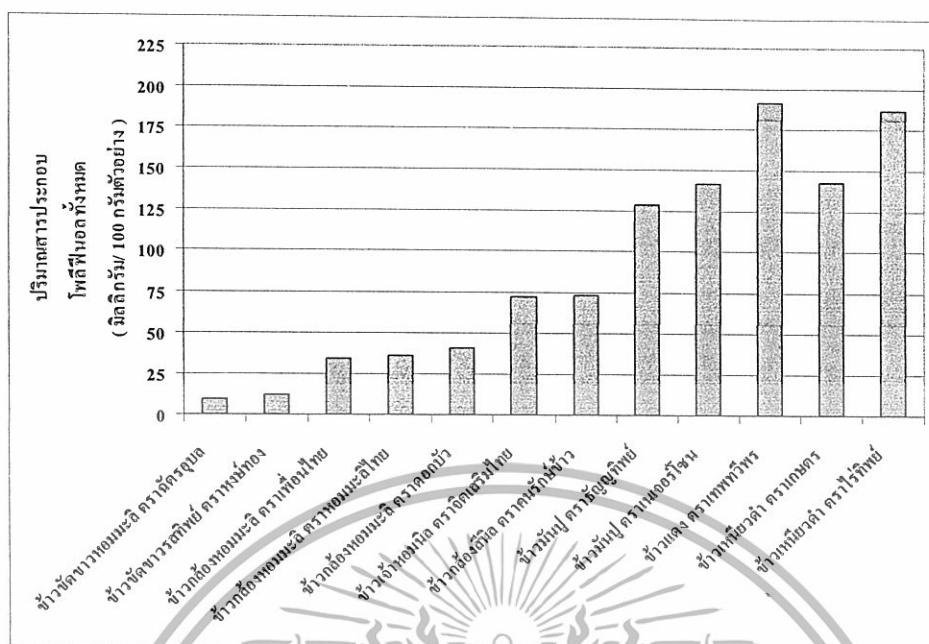
จากการทดลองวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างสารสกัดจากข้าวชนิดต่าง ๆ ที่ซื้อจากซูเปอร์มาร์เก็ต ซึ่งใช้เอธานอล 95% เป็นตัวทำละลายในการสกัดโดยที่สารประกอบโพลีฟีนอลสามารถทำปฏิกิริยากับสารละลาย Follin Ciocalte ให้สารประกอบเชิงซ้อนสีน้ำเงินซึ่งดูดกลืนแสงที่ 730 นาโนเมตร คำนวณหาปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดโดยใช้กราฟมาตรฐานของกรดแกลลิกข้างต้น ให้ผลการทดลองดังตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

ตัวอย่าง	สีที่มองเห็นด้วยตา	ปริมาณสารประกอบ โพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม/ 100 กรัมตัวอย่าง)
ข้าวขัดขาวหอมมะลิ 100% คราฉัตรอุบล	ขาวเหลืองนวล	9.44 ± 0.39
ข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10% ตราหงษ์ทอง	ขาวเหลืองนวล	11.8 ± 0.6
ข้าวกล้องหอมมะลิ ตราเพื่อนไทย	น้ำตาลอ่อน	34.8 ± 0.7
ข้าวกล้องหอมมะลิ ตราหอมมะลิไทย	น้ำตาลอ่อน	36.1 ± 0.2
ข้าวกล้องหอมมะลิ ชนิดพิเศษตราดอกบัว	น้ำตาลอ่อน	41.3 ± 0.1
ข้าวเจ้าหอมนิล 100% ตราจิตเสริมไทย	ดำ	72.9 ± 3.3
ข้าวกล้องสีนิล ตราคนรักข้าว	ดำ	73.9 ± 1.2
ข้าวมันปู ตราธัญทิพย์	น้ำตาลแดง	129 ± 0
ข้าวมันปู ตราเนเจอร์โซน	สีน้ำตาลแดง	141 ± 2
ข้าวแดง ตราเทพทวิพร	น้ำตาลแดงเข้ม	191 ± 2
ข้าวเหนียวดำ ตราเกษตร	ดำ	142 ± 1
ข้าวเหนียวดำ ตราไร่ทิพย์	ดำ	187 ± 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.2 ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ พบว่า ข้าวขัดขาวหอมมะลิ 100 % คราฟต์รอบมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดต่ำสุด คือ 9.44 มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง และข้าวแดงตราเทพทวีพรมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลสูงที่สุด คือ 191 มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง และจากภาพที่ 4.2 จะเห็นว่าข้าวในกลุ่มที่มีสีเข้ม (กลุ่มข้าวมันปู , ข้าวสีนิลและข้าวเหนียวดำ) จะมีแนวโน้มปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดสูงกว่าข้าวในกลุ่มที่มีสีอ่อน (กลุ่มข้าวขัดขาวและข้าวกล้อง)

4.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

การวิเคราะห์ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ของตัวอย่างข้าว ในรูป EC_{50} ซึ่งค่า EC_{50} หมายถึง ความเข้มข้นหรือปริมาณของตัวอย่างข้าวที่ทำให้อนุมูลอิสระลดลงครึ่งหนึ่งหรือทำให้เปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระเท่ากับ 50 % ดังนั้นตัวอย่างข้าวชนิดใดที่มีค่า EC_{50} สูง แสดงว่ามีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระต่ำกว่าตัวอย่างข้าวที่มีค่า EC_{50} ต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

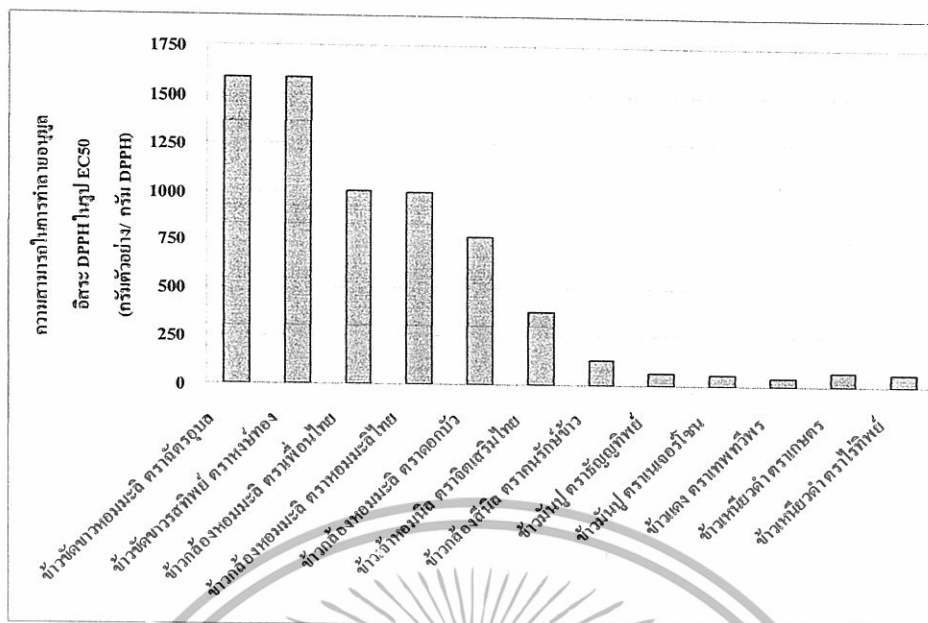
ตัวอย่าง	สีที่มองเห็นด้วยตา	ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)
ข้าวขัดขาวหอมมะลิ 100% ตราฉัตรอุบล	ขาวเหลืองนวล	1588 ± 105
ข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10% ตราหงษ์ทอง	ขาวเหลืองนวล	1588 ± 73
ข้าวกล้องหอมมะลิ ตราเพื่อนไทย	น้ำตาลอ่อน	1005 ± 4
ข้าวกล้องหอมมะลิ ตราหอมมะลิไทย	น้ำตาลอ่อน	999.5 ± 4.5
ข้าวกล้องหอมมะลิ ชนิดพิเศษตราดอกบัว	น้ำตาลอ่อน	770.7 ± 5.0
ข้าวเจ้าหอมนิล 100% ตราจิตเสริมไทย	ดำ	383.2 ± 2.2
ข้าวกล้องสีนิล ตราคนรักข้าว	ดำ	130.1 ± 4.7
ข้าวมันปู ตราธัญญทิพย์	น้ำตาลแดง	61.18 ± 1.30
ข้าวมันปู ตราเนเจอร์ไซน	น้ำตาลแดง	58.29 ± 0.93
ข้าวแดง ตราเทพทวีพร	น้ำตาลแดงเข้ม	46.58 ± 0.74
ข้าวเหนียวดำ ตราเกษตร	ดำ	71.32 ± 0.74
ข้าวเหนียวดำ ตราไร่ทิพย์	ดำ	61.18 ± 3.54

หมายเหตุ ค่า EC₅₀ ของวิตามินซีเท่ากับ 46.68 กรัม / กรัม DPPH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้าม

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตรของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง



ภาพที่ 4.3 ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ พบว่าข้าวขั้วขาวหอมมะลิ 100 % ตราฉัตรอุปถัมภ์มีค่า EC₅₀ สูงที่สุด เท่ากับ 1588 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH และข้าวแดงตราเทพทวีพรมีค่า EC₅₀ สูงที่สุด เท่ากับ 46.58 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH ซึ่งหมายความว่าข้าวขั้วขาวหอมมะลิ 100 % ตราฉัตรอุปถัมภ์มีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ต่ำที่สุด และสูงที่สุด ตามลำดับ สำหรับวิตามินซีมีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระได้ดีใกล้เคียงกับข้าวในกลุ่มที่มีสีเข้มซึ่งมีค่า EC₅₀ เท่ากับ 46.68 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH และจากภาพที่ 4.3 จะเห็นว่าข้าวในกลุ่มที่มีสีเข้ม มีแนวโน้มค่า EC₅₀ ต่ำกว่าข้าวในกลุ่มที่มีสีอ่อน ดังนั้นข้าวในกลุ่มที่มีสีเข้มจึงมีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ได้ดีกว่าข้าวในกลุ่มที่มีสีอ่อน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH (ตารางที่ 4.3) จะเห็นได้ว่าตัวอย่างข้าวที่มีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดสูง จะมีแนวโน้มความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระได้ดี หรือมีค่า EC₅₀ ต่ำ

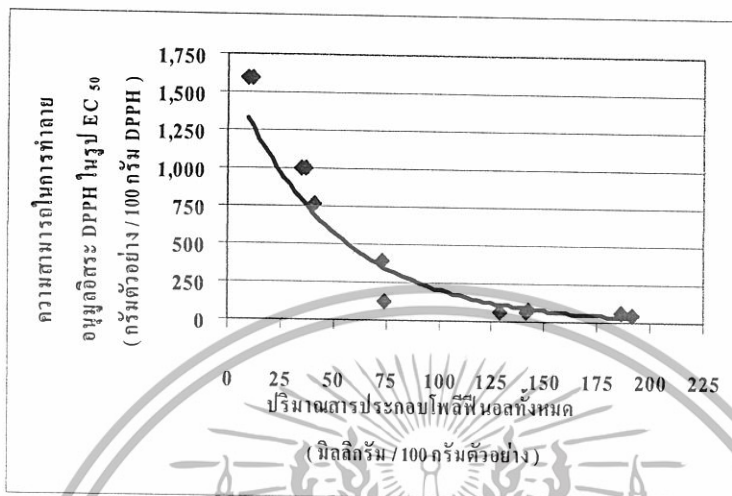
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูล-
อิสระ DPPH ในรูป EC₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

ตัวอย่าง	สีที่มองเห็น ด้วยตา	ปริมาณสารประกอบ โพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)	ความสามารถในการทำลาย อนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)
ข้าวขัดขาวหอมมะลิ 100% ตราจักรอุปบล	ขาวเหลืองนวล	9.44 ± 0.39	1588 ± 105
ข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10% ตราหงษ์ทอง	ขาวเหลืองนวล	11.8 ± 0.6	1588 ± 73
ข้าวกล้องหอมมะลิ ตราเพื่อนไทย	น้ำตาลอ่อน	34.8 ± 0.7	1005 ± 4
ข้าวกล้องหอมมะลิ ตราหอมมะลิไทย	น้ำตาลอ่อน	36.1 ± 0.2	999.5 ± 4.5
ข้าวกล้องหอมมะลิ ชนิดพิเศษตราดอกบัว	น้ำตาลอ่อน	41.3 ± 0.1	770.7 ± 5.0
ข้าวเจ้าหอมนิล 100 % ตราจิตเสริมไทย	ดำ	72.9 ± 3.3	383.2 ± 2.2
ข้าวกล้องสีนิล ตราคนรักข้าว	ดำ	73.9 ± 1.2	130.1 ± 4.7
ข้าวมันปู ตราชัยภูมิทิพย์	น้ำตาลแดง	129 ± 0	61.18 ± 1.30
ข้าวมันปู ตราเนเจอร์โซน	น้ำตาลแดง	141 ± 2	58.29 ± 0.93
ข้าวแดง ตราเทพทวีพร	น้ำตาลแดงเข้ม	191 ± 2	46.58 ± 0.74
ข้าวเหนียวดำ ตราเกษตร	ดำ	142 ± 1	71.32 ± 0.74
ข้าวเหนียวดำ ตราไร่ทิพย์	ดำ	187 ± 2	61.18 ± 3.54

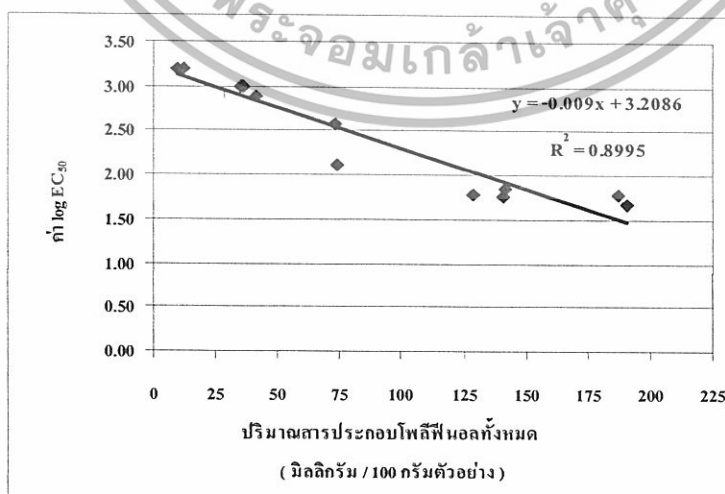
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น จึงนำข้อมูลในตารางที่ 4.3 มาเขียนกราฟความสัมพันธ์ของค่าทั้งสองดังกล่าว ดังแสดงในภาพที่ 4.4



ภาพที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดกับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

จากภาพที่ 4.4 จะเห็นได้ชัดเจนว่า ตัวอย่างข้าวที่มีปริมาณโพลีฟีนอลทั้งหมดสูง จะมีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระสูงด้วย (ค่า EC₅₀ ต่ำ) อย่างไรก็ตามตัวอย่างข้าวที่มีปริมาณโพลีฟีนอลทั้งหมดมากกว่า 100 มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง จะมีค่า EC₅₀ เข้าใกล้ 0 ซึ่งไม่สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ด้วยกราฟธรรมดา (ภาพที่ 4.4) ดังนั้น จึงเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (แกน x) และ ค่า log EC₅₀ (แกน y) ดังแสดงในภาพที่ 4.5



ภาพที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด กับ ค่า log EC₅₀

ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลในภาพที่ 4.5 จะเห็นได้ว่า เมื่อปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวมีค่าสูงขึ้น ค่า $\log EC_{50}$ จะมีแนวโน้มลดลง โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบผกผันกัน ซึ่งมีค่า $R^2 = 0.8995$ และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.879 ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าตัวอย่างข้าวที่มีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดสูง จะมีความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ได้ดี

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าพารามิเตอร์ของสี่กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50}

จากการนำตัวอย่างที่ผ่านการบดละเอียดของข้างชนิดต่าง ๆ มาวัดสีด้วยเครื่องวัดสี (ค่า L^* , a^* , b^*) จากนั้นคำนวณค่า dE^* และ dL^* ซึ่งเป็นพารามิเตอร์ของสี ที่สามารถบอกความแตกต่างของสีของตัวอย่างข้าวได้ ผลการทดลองแสดงดัง ตารางที่ 4.4



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

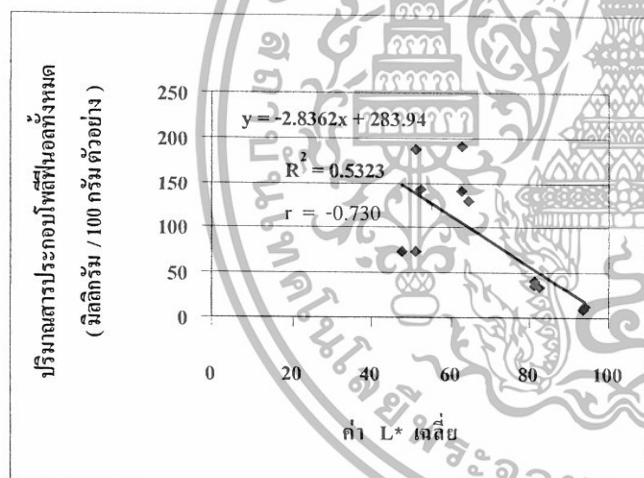
ตารางที่ 4.4 พารามิเตอร์ของสี ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และความสามารต์ในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC₅₀

ตัวอย่าง	สีของตัวอย่าง ข้าวเม่ามองด้วย ตาเปล่า	ค่า L* เกล็ด	ค่า a* เกล็ด	ค่า b* เกล็ด	ค่า dE* เฉลี่ย	ค่า dL* เฉลี่ย	ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)	ความสามารต์ในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC ₅₀ (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)
Petri dish (standard)	ขาว	97.0	-0.100	2.07				
ข้าวขัดขาวหอมละดี 100 % ตราถั่วตรีอุดม	ขาวเหลืองนวล	93.6	-0.456	5.89	5.22	-3.49	9.44 ± 0.39	1588 ± 105
ข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงษ์ทอง	ขาวเหลืองนวล	94.0	-0.327	5.44	4.54	-3.01	11.8 ± 0.6	1588 ± 73
ข้าวกล้องหอมมะลิตราหมีไทย	น้ำตาลอ่อน	82.3	1.39	15.5	20.0	-14.8	34.8 ± 0.7	1005 ± 4
ข้าวกล้องหอมมะลิตราหอมละดีไทย	น้ำตาลอ่อน	81.2	1.10	14.0	19.9	-15.9	36.1 ± 0.2	999.5 ± 4.5
ข้าวกล้องหอมมะลิตราดอกบัว	น้ำตาลอ่อน	80.9	1.33	13.3	19.7	-16.1	41.3 ± 0.1	770.7 ± 5.0
ข้าวมันปูตราถั่วทิพย์	ดำ	64.4	9.26	14.3	36.1	-32.7	72.9 ± 3.3	383.2 ± 2.2
ข้าวมันปูตราเนเจอร์โจน	ดำ	62.8	9.97	14.5	37.8	-34.2	73.9 ± 1.2	130.1 ± 4.7
ข้าวแดงตราเทพวิหกร	น้ำตาลแดง	62.9	10.1	13.8	37.5	-34.2	129 ± 0	61.18 ± 1.30
ข้าวเจ้าหอมละดี 100 % ตราอินดิตรเสริมไทย	น้ำตาลแดง	51.0	5.73	9.87	47.1	-46.1	141 ± 2	58.29 ± 0.93
ข้าวกล้องสีน้ำตาลกรมราชภัฏข้าว	น้ำตาลแดงเข้ม	47.8	5.08	2.05	49.5	-49.2	191 ± 2	46.58 ± 0.74
ข้าวเหนียวสีน้ำตาลเกษมศร	ดำ	52.3	1.43	1.43	44.8	-44.8	142 ± 1	71.32 ± 0.74
ข้าวเหนียวสีน้ำตาลไร่ทิพย์	ดำ	51.1	0.92	0.92	46.0	-46.0	187 ± 2	61.18 ± 3.54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในภาคการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ต่อยอดหรือเผยแพร่ในที่สาธารณะได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางคณะผู้จัดทำ

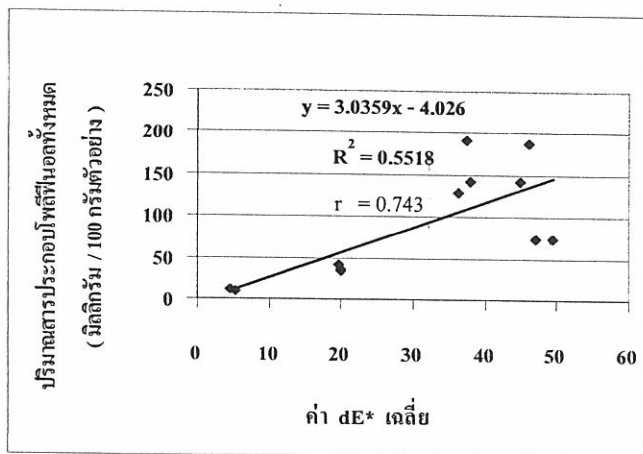
จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่า ค่า L^* , a^* , b^* ยังไม่สามารถแบ่งกลุ่มสีของข้าวได้อย่างชัดเจน จึงคำนวณให้พารามิเตอร์ของสีอยู่ในรูป dE^* และ dL^* ซึ่งเป็นค่ามาตรฐานที่อ้างอิงจาก (Grigelmo – Miguel *et al.*, 1999) ผลการทดลอง พบว่า dE^* และ dL^* สามารถแบ่งสีของกลุ่มข้าวได้ 4 กลุ่ม คือ ข้าวขัดขาวหอมมะลิ 100 % ตราฉัตรอบุด และข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงส์ทอง เป็นกลุ่มข้าวที่มีสีอ่อนที่สุด กลุ่มข้าวกล้องหอมมะลิตราเพื่อนไทย ข้าวกล้องหอมมะลิตราหอมมะลิไทย และข้าวกล้องหอมมะลิพิเศษตราดอกบัว จะมีสีเข้มกว่าข้าวขัดขาวแต่มีสีอ่อนกว่ากลุ่มข้าวมันปูหรือข้าวแดง (ข้าวมันปูตราชัยทิพย์ ข้าวมันปูตราเนเจอร์โซน และข้าวแดงตราเทพทวีพร) สำหรับกลุ่มข้าวที่มีสีเข้มที่สุดคือ ข้าวเจ้าหอมนิล 100 % ตราจิตรเสริมไทย ข้าวกล้องสีนิลตราคนรักข้าว ข้าวเหนียวคำตราเกษตร และข้าวเหนียวคำตราไร่ทิพย์

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าพารามิเตอร์ของสี (L^* , dE^* , dL^*) กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ของตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ จะใช้วิธีเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าพารามิเตอร์ของสี ในแกน X และปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด หรือ EC_{50} ในแกน Y และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกราฟดังกล่าว ผลการวิเคราะห์แสดงดังภาพที่ 4.6 - 4.11

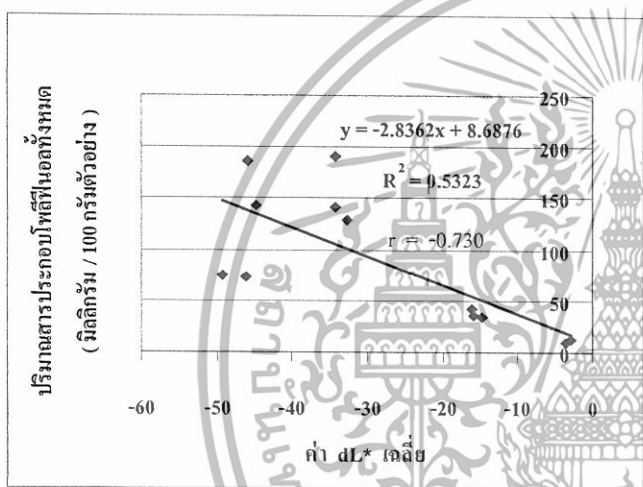


ภาพที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า L^* เฉลี่ย กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

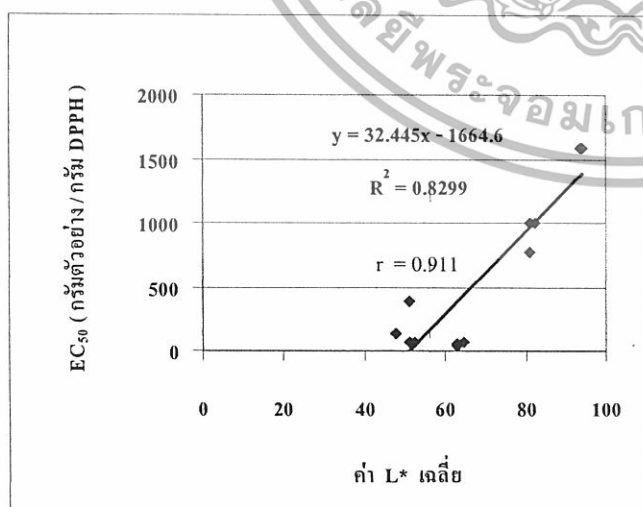
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dE* เฉลี่ย กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

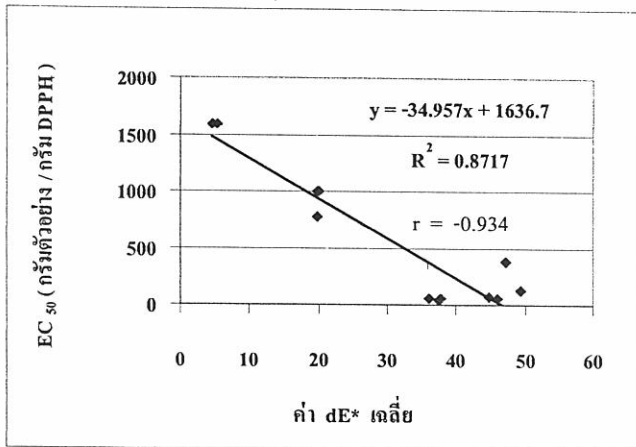


ภาพที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dL* เฉลี่ย กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

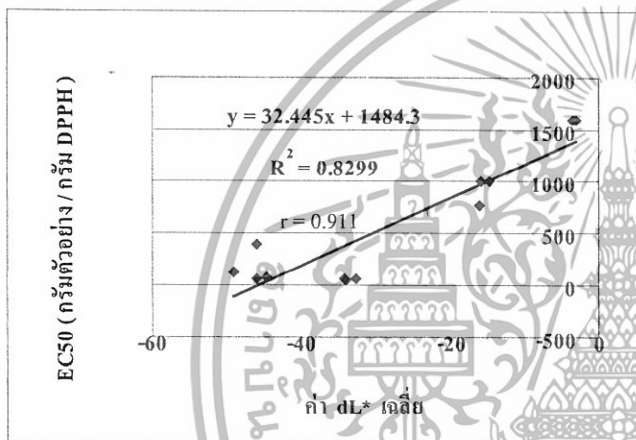


ภาพที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า L* เฉลี่ย กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC₅₀ ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dE^* เกล็ด กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ



ภาพที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า dL^* เกล็ด กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าพารามิเตอร์ของสี (L^* , dE^* , dL^*) กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด และ EC_{50} ในภาพที่ 4.6 – 4.11 จะเห็นได้ว่า ค่า dE^* ของตัวอย่างข้าวจะมีความสัมพันธ์เป็นสัดส่วนแปรผันตามกัน กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและค่า EC_{50} (ภาพที่ 4.7) ในขณะที่ค่า L^* และ dL^* จะมีความสัมพันธ์เป็นสัดส่วนผกผันกับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (ภาพที่ 4.6 และ 4.8) ในทางตรงกันข้าม ค่า dE^* จะมีความสัมพันธ์เป็นสัดส่วนผกผันกับ ค่า EC_{50} และค่า L^* กับ dL^* มีความสัมพันธ์เป็นสัดส่วนแปรผันตามกับ EC_{50}

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่ากราฟความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์สีทั้ง 3 ค่า กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ (ภาพที่ 4.6 - 4.8) มีค่า R^2 ค่อนข้างต่ำ (ประมาณ 0.5) ซึ่งสอดคล้องกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าไม่สูงนัก ($r \approx \pm 0.7$) เมื่อพิจารณากราฟในภาพที่ 4.9 - 4.11 จะเห็นได้ว่า ค่าพารามิเตอร์สีทั้ง 3 ค่า ดังกล่าว มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่ชัดเจนกับค่า EC_{50} โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่อนข้างสูง ($r \approx \pm 0.9$) จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า สีของตัวอย่างมีแนวโน้มความสัมพันธ์กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ของตัวอย่างข้าว กล่าวคือตัวอย่างที่มีสีเข้มจะมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดสูง ในขณะที่ค่า EC_{50} ต่ำ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะใช้พารามิเตอร์ของสีในการทำนายปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ของตัวอย่างข้าวได้ ซึ่งน่าจะมีการศึกษาต่อไป



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

เมื่อวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ ในข้าวที่มีจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตทั้ง 12 ตัวอย่าง โดยแบ่งกลุ่มเป็นข้าวที่มีสีอ่อน 5 ตัวอย่าง ได้แก่ ข้าวขัดขาว 2 ตัวอย่าง ข้าวกล้อง 3 ตัวอย่าง และกลุ่มข้าวที่มีสีเข้ม 7 ตัวอย่าง พบว่ากลุ่มข้าวที่มีสีเข้มจะมีแนวโน้มของปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดและความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH สูงกว่ากลุ่มข้าวที่มีสีอ่อน และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดกับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ของตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ พบว่ากราฟที่ได้จะมีลักษณะเป็นกราฟไฮเปอร์โบลา นั่นคือเมื่อปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดมากขึ้น ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} จะลดลงเรื่อย ๆ จนเข้าใกล้ 0 อย่างไรก็ดีตามเมื่อเขียนกราฟระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดกับค่า $\log EC_{50}$ พบว่ามีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง ($R^2 = 0.8995$) และมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = -0.879$

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ของดี (ค่า L^* , dL^* , dE^*) ของตัวอย่างข้าวซึ่งคำนวณได้จากค่า L^* , a^* , b^* ที่ได้จากเครื่องวัดสีกับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด พบว่าพารามิเตอร์ dE^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด จะมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงที่มีสัดส่วนแปรผันตามกัน ($R^2 = 0.5518$) โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.743$ ส่วนพารามิเตอร์ dL^* และ L^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด จะมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงที่มีสัดส่วนผกผันกัน ($R^2 = 0.5323$) และมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = -0.730$) สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ของดี (ค่า L^* , dL^* , dE^*) กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} พบว่าพารามิเตอร์ dE^* กับค่า EC_{50} จะมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงที่มีสัดส่วนผกผันกัน ($R^2 = 0.8717$) โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = -0.934$ ส่วนพารามิเตอร์ dL^* และ L^* กับค่า EC_{50} จะมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงที่มีสัดส่วนแปรผันตามกัน ($R^2 = 0.8299$) และมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.911$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- ธีราพร ผุขหนองโพธิ์ .2547 . สัมมนาปริญาตรีเรื่องข้าวกล้องงอก . โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร . สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .
- วิวัฒน์ หวังเจริญ .2545 . บทบาทของสารประกอบฟีนอลต่อสุขภาพ .วารสารอาหาร . 32 , 4 : 245-253 .
- Bhanger , M.I. , Anwar , F. , Iqbal , S. 2005 . Antioxidant properties and components of some commercially available varieties of rice bran in Pakistan . Food Chemistry . 93 : 265 – 272 .
- Goffman , F. D . , Bergman , C . J. 2004 . Rice kernel phenolic content and its relationship with antiradical efficiency . Journal of the Science of Food and Agriculture . 84 : 1235-1240 .
- Grigelmo – Migual , N. , Martin – Belloso , O. 1999 . Influence of fruit dietary fiber addition on physical and sensorial properties of strawberry jams . Journal of Food Engineering . 41 : 13-21
- Hu , C. , Zawistowski , J. , Ling , W. , Kitts , D. D. 2003 . Black Rice Pigmented Fraction Suppress both Reactive Oxygen Species and Nitric Oxide in Chemical and Biological Model Systems . Journal of Agricultural and Food Chemistry . 51 : 5271 – 5277 .
- Murakami , M. , Yamaguchi , T. , Takamura , H. , Matoba , T. 2004 . Effect of thermal treatment on radical scavenging activity of single and mixed polyphenolic compounds . Journal of Food Science . 69 : FCT 7 – FCT10 .
- Nam , S. H. , Choi , S. P. , Kang , M. Y. , Koh , H. J. , Kozukue , N. , Friedman , M. 2005 . Antioxidative activities of bran extracts from twenty one pigmented rice cultivars . Food Chemistry . (Article in press available at www.Sciencedirect.com)
- Urquiaga , I. , Leighton , F. 2000 . Plant Polyphenol Antioxidants and Oxidative Stress . Biological Research . 33 (2) . [Online] . Available : http://www.scielo.cl/scielo.php?pid=S071697602000000200004&script=sci_arttext
- Zhou , Z. K. , Robards , K. , Helliwell , S. , Blanchard , C. 2004 . The distribution of phenolic acids in rice . Food Chemistry . 87 : 401-406 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Zu , Z . , Hua , N . , Godber , J . S . 2001 . Antioxidant Activity of Tocopherols , Tocotrinols and γ - orizanol Components from Rice Bran against Cholesterol Accelerated by 2 , 2 - Azobis (2 - methylpropionamide) Dihydrochloride . Journal of Agricultural and Food Chemistry . 49 : 2077 - 2081 .

โครงสร้างของอนุพันธ์วิตามินอี . [ออนไลน์] . เข้าถึงได้จาก :

<http://www.cyberlipid.org/vite/vite001.htm>

จมูกข้าว . [ออนไลน์] . เข้าถึงได้จาก :

http://www.silvergreenshop.com/info/rice/rice_germ.htm

ประเภทของข้าว . [ออนไลน์] . เข้าถึงได้จาก :

<http://www.imp-agrotech.com/job/job-d/rice-germ-oil/rice-germ-oil1.asp> .

ลักษณะที่สำคัญของข้าว . [ออนไลน์] . เข้าถึงได้จาก :

<http://kanchanapisek.or.th/kp6/BOOK3/chapter1/t3-1-11.htm#sect1>

Ferulic acid . [Online] . Available :

<http://www.phytochemicals.info/phytochemicals/ferulic-acid.php> .

Gallic acid . [Online] . Available :

<http://www.phytochemicals.info/phytochemicals/gallic-acid.php> .

Structure of p-coumaric acid . [Online] . Available :

<http://www.flavornet.org/info/501-98-4.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างการคำนวณค่าพารามิเตอร์ของสี

ตัวอย่างการคำนวณความแตกต่างของค่าสี Color difference (dE^*)

$$dE^* = (dL^{*2} + da^{*2} + db^{*2})^{1/2}$$

$$4.804 = ((-3.490)^2 + (-0.303)^2 + 3.287^2)^{1/2}$$

ตัวอย่างการคำนวณความแตกต่างของค่าความสว่าง Lightness difference (dL^*)ตัวอย่างข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงษ์ทอง ค่า L^* เฉลี่ยครั้งที่ 1 เท่ากับ 93.560 แทนในสูตร

$$dL^* = L^*(\text{sample}) - L^*(\text{standard})$$

$$-3.490 = 93.560 - 97.050$$

ตัวอย่างการคำนวณค่าความแตกต่างความเป็นสีแดง - เขียว

ตัวอย่างข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงษ์ทอง ค่า a^* เฉลี่ยครั้งที่ 1 เท่ากับ -0.403 แทนในสูตร

$$da^* = a^*(\text{sample}) - a^*(\text{standard})$$

$$-0.303 = -0.403 - (-0.100)$$

ตัวอย่างการคำนวณค่าความแตกต่างความเป็นสีเหลือง - น้ำเงิน

ตัวอย่างข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงษ์ทอง ค่า b^* เฉลี่ยครั้งที่ 1 เท่ากับ 5.357 แทนในสูตร

$$db^* = b^*(\text{sample}) - b^*(\text{standard})$$

$$3.287 = 5.357 - 2.070$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1ก ค่า L* ของตัวอย่างข้าวที่ได้จากเครื่องวัดสี

ตัวอย่างข้าว	ข้าวขัดขาว ตราตราอุดม	ข้าวขัดขาว ตราหยงก่อง	ข้าวกล้อง เพื่อนไทย	ข้าวกล้อง หอมมะลิไทย	ข้าวกล้อง คอกบัว	ข้าวมันปูตรา รัชฎูเกียรติ	ข้าวมันปู ตราเนเจอร์ โชน	ข้าวแดงตรา เทพวิพร	ข้าวเจ้าสีหิต ตราจิตรเสริม ไทย	ข้าวกล้องสี นิตราคน รักษ์ข้าว	ข้าวเหนียวค่า เกษร	ข้าวเหนียวค่า ไร่ทิพย์
ครั้งที่ 1	94.77	94.54	82.54	81.06	81.07	63.78	62.03	62.19	51.24	47.94	52.00	51.41
	94.37	94.46	81.88	79.20	81.03	63.87	62.98	61.98	50.31	48.20	52.50	53.29
	93.80	94.45	81.91	80.33	81.26	64.66	61.90	62.35	50.74	47.29	52.56	48.83
	85.25	94.47	81.56	82.79	80.32	64.63	62.84	62.46	52.17	48.39	52.20	51.68
	87.28	93.83	82.27	80.93	79.89	64.28	62.01	63.63	51.33	46.21	52.42	51.84
	94.00	94.76	82.13	81.51	81.39	63.63	62.05	63.72	50.72	47.66	52.45	51.77
	94.68	91.07	82.74	82.69	80.70	63.80	62.56	63.01	52.03	48.56	52.38	51.82
	92.62	90.75	81.82	81.09	80.16	64.33	62.14	63.29	50.12	47.99	52.12	51.16
	95.22	92.51	82.61	81.79	81.23	64.45	62.61	63.75	52.17	47.41	52.21	53.26
	94.51	94.76	81.80	83.27	81.40	64.14	61.92	63.68	50.01	48.26	52.19	51.78
ครั้งที่ 2	94.21	94.44	82.98	80.19	80.44	64.24	62.59	63.32	50.97	48.01	51.56	50.37
	94.72	94.67	82.99	81.05	81.01	64.52	62.06	62.68	50.75	48.12	52.17	50.08
	94.56	94.47	82.19	80.88	80.70	64.81	61.94	61.99	50.98	47.27	52.16	51.40
	94.77	94.44	81.80	81.15	80.99	64.55	62.09	63.08	51.02	48.15	52.96	50.96
	94.61	94.65	82.46	80.25	81.13	64.83	62.79	62.49	50.99	47.98	52.78	51.15
	94.19	94.39	82.37	81.40	81.28	64.19	62.02	62.69	50.91	47.54	52.64	49.50
	94.30	94.44	81.79	81.16	81.27	64.99	62.20	62.72	50.16	48.00	52.77	50.27
	94.28	95.00	82.46	80.47	80.76	64.96	62.67	62.24	50.78	48.11	51.20	50.00
	94.42	94.36	82.62	80.80	80.90	64.23	62.03	63.35	50.94	47.85	52.78	50.10
	94.71	94.42	82.76	81.16	81.15	64.28	62.39	62.72	50.72	47.99	51.49	50.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาร่วมกัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3ก ค่า b* ของตัวอย่างข้าวที่ได้จากเครื่องวัดสี

ตัวอย่างข้าว	ข้าวขัดขาว ตราจักรอุบล	ข้าวขัดขาว ตราหงษ์ทอง	ข้าวกล้อง ตราเพื่อน ไทย	ข้าวกล้อง ตราหอมมะลิ ไทย	ข้าวกล้อง ตราดอกบัว	ข้าวมันปูตรา ธัญญทิพย์	ข้าวมันปู ตราเบอร์ โชน	ข้าวแดงตรา เทพทิวพร	ข้าวเจ้าสีนิล ตราจักร เสริมไทย	ข้าวกล้องสี นิลตราคน รักษ์ข้าว	ข้าวเหนียว ดำเกษมคร	ข้าวเหนียว ดำไรฟิพย์
ครั้งที่ 1	5.53	5.45	15.60	13.04	13.17	14.23	14.27	13.65	5.74	5.09	6.76	6.17
	5.62	5.47	15.48	12.82	13.06	14.43	14.37	13.62	5.56	5.05	6.60	6.08
	5.86	5.48	15.67	12.96	13.39	14.34	14.81	13.70	5.62	4.99	6.73	6.35
	8.78	5.32	15.45	13.26	13.17	14.18	14.00	14.05	5.84	4.96	6.78	6.27
	5.72	5.15	15.75	12.96	13.43	14.52	14.33	13.82	5.74	4.94	6.56	6.09
	5.95	5.39	15.98	13.04	14.03	14.57	14.40	13.83	5.48	5.01	6.76	6.14
	5.78	5.37	15.61	13.28	13.61	14.26	14.25	13.61	5.54	5.06	6.86	6.07
	6.03	5.08	15.37	13.86	13.45	14.37	14.81	13.77	5.65	5.12	6.71	6.04
	5.80	5.35	15.49	13.46	13.46	14.45	14.54	13.51	5.66	5.00	6.82	6.27
	5.78	5.51	15.51	13.61	13.12	14.43	14.79	13.85	5.57	5.04	6.75	6.14
ครั้งที่ 2	5.75	5.37	15.19	15.02	12.93	14.21	14.73	13.83	5.92	5.09	6.85	7.18
	5.61	5.57	15.90	14.91	13.98	14.08	14.24	13.84	5.71	4.96	6.74	6.83
	5.55	5.47	16.09	15.17	12.96	14.33	14.62	14.08	6.00	5.20	6.53	6.96
	5.69	5.43	15.01	15.29	13.27	14.41	14.71	13.74	5.62	5.15	6.66	6.86
	5.60	5.42	15.35	15.07	13.2	13.92	14.48	13.72	5.88	5.14	6.72	6.90
	6.05	5.71	15.77	13.80	13.29	13.86	14.43	13.81	5.72	5.01	6.89	7.04
	5.85	5.67	15.40	15.24	13.34	14.21	14.45	14.02	5.90	5.18	6.78	7.07
	5.67	5.18	15.46	14.78	12.98	14.36	14.60	13.55	5.78	5.22	6.69	6.98
	5.80	5.72	15.38	14.37	12.99	14.19	14.55	13.70	5.74	5.18	6.78	6.97
	5.40	5.58	15.12	14.96	13.28	14.38	14.73	13.79	5.88	5.13	6.79	6.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

การคำนวณปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดในตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ ที่ซื้อมาจากซูเปอร์มาร์เก็ต

ตารางที่ 1x ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร ของสารละลายกรดแกลลิกมาตรฐาน

ปริมาณกรดแกลลิก (ไมโครกรัม)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร			ค่าเฉลี่ย
0	0.000	0.000	0.000	0.000
20	0.178	0.166	0.169	0.171
40	0.321	0.292	0.3	0.304
60	0.477	0.459	0.452	0.463
80	0.614	0.585	0.561	0.587
100	0.731	0.736	0.698	0.722
120	0.84	0.871	0.825	0.845
140	0.979	0.992	0.966	0.979

การคำนวณ

สูตรการคำนวณปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด

สมการจากกราฟมาตรฐานกรดแกลลิก

$$Y = 0.0072x+c ; R^2 = 0.9961$$

เมื่อ Y = ค่าการดูดกลืนแสงของสารสกัดตัวอย่างที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร

X = ปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (ไมโครกรัม / 0.5 มิลลิลิตรสารสกัดตัวอย่าง)

C = จุดตัดแกน Y เท่ากับ 0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการคำนวณ

สารสกัดจากตัวอย่างข้าวมันปุดราเนเจอร์โซน

ครั้งที่ 1 ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวสีนิตราคนรักข้าวข้าว 0.5 มิลลิลิตร

ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร เท่ากับ 0.252

แทนค่าสูตร $0.252 = 0.0072x$

$$x = 35 / 0.5 \text{ มิลลิลิตรของสารสกัดตัวอย่าง}$$

สารสกัดตัวอย่างมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด = 35 ไมโครกรัม /

0.5 มิลลิลิตรของสารสกัดตัวอย่าง

สารสกัดตัวอย่างมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด = 7000 ไมโครกรัม /

100 มิลลิลิตรของสารสกัดตัวอย่าง

สารสกัดตัวอย่างข้าวมันปุดราเนเจอร์โซน 100 มิลลิลิตร เท่ากับ ปริมาณตัวอย่าง

ข้าวมันปุดราเนเจอร์โซน 5 กรัม

ดังนั้น

สารสกัดตัวอย่างมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด = 7000 ไมโครกรัม /

5 กรัมของตัวอย่างข้าวมันปุดราเนเจอร์โซน

สารสกัดตัวอย่างมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด = 140000 ไมโครกรัม /

100 กรัมของตัวอย่างข้าวมันปุดราเนเจอร์โซน

สารสกัดตัวอย่างมีปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด = 140 มิลลิกรัม /

100 กรัมของตัวอย่างข้าวมันปุดราเนเจอร์โซน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 ข ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลที่พบในตัวอย่างข้าวชนิดต่างๆ ที่ชื้อมาจากซูเปอร์มาร์เก็ต

ตัวอย่าง	ค่าที่ได้	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2			
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย
ข้าวขัดขาวสกัด	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.052	0.040	0.040	0.044	0.036	0.043	0.044	0.041
10% ตราหงษ์ทอง	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	14.44	11.11	11.11	12.22	10.00	11.94	12.22	11.39
ข้าวขัดขาวหอมมะลิ	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.053	0.037	0.028	0.033	0.033	0.032	0.040	0.035
100% ตราถักรูปงู	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	9.17	10.28	7.78	9.17	9.17	8.89	11.11	9.72
ข้าวกล้องหอมมะลิ	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.207	0.215	0.209	0.210	0.219	0.213	0.215	0.216
ตราเทียนไทย	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	33.82	35.13	34.15	34.31	35.79	34.80	35.13	35.29
ข้าวกล้องหอมมะลิ	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.223	0.217	0.220	0.220	0.220	0.227	0.219	0.222
ตราหอมมะลิไทย	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	36.44	35.46	35.95	35.95	35.95	37.09	35.79	36.27
ข้าวกล้องหอมมะลิชนิดพิเศษ	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.252	0.255	0.250	0.252	0.250	0.257	0.252	0.253
ตราดอกบัว	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	41.17	41.67	40.85	41.18	40.85	41.99	41.18	41.34
ข้าวเจ้าหอมเมล็ด 100%	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.248	0.268	0.297	0.271	0.250	0.255	0.257	0.254
ตราจิตเสริมไทย	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	69.89	74.44	82.50	75.28	75.00	73.06	71.39	70.56
ข้าวกล้องงัดเมล็ด	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.270	0.263	0.257	0.263	0.269	0.270	0.268	0.269
ตราทองนพคุณข้าว	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	75.00	73.06	71.39	73.06	74.72	75.00	74.44	74.72
ข้าวมันญี่ปุ่น	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.229	0.235	0.230	0.231	0.233	0.229	0.235	0.236
ตราชัยภูมิพิสัย	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	127.24	130.56	127.76	128.33	129.44	127.24	130.56	128.88
ข้าวมันญี่ปุ่น	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.249	0.255	0.253	0.252	0.257	0.255	0.255	0.256
ตราเนอเธอร์เรน	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	136.52	141.68	140.56	140.00	142.76	141.68	141.68	142.24
ข้าวแดง	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.339	0.345	0.342	0.342	0.345	0.348	0.345	0.346
ตราเทพพรพิหาร	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	185.32	191.68	190.00	190.00	191.68	193.32	191.68	192.24
ข้าวเหนียวดำ	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.249	0.267	0.250	0.255	0.248	0.263	0.261	0.257
ตราเกษมพร	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	136.33	148.33	138.89	141.85	138.33	148.33	138.89	142.96
ข้าวเหนียวดำ	ค่าการดูดซึมแสงที่ความยาวคลื่น 730 นาโนเมตร	0.341	0.336	0.324	0.334	0.293	0.350	0.371	0.338
ตราไร่พิศ	ปริมาณสารประกอบโพสตีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมตัวอย่าง)	189.44	186.67	180.00	185.37	162.78	194.44	206.11	187.78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

การคำนวณความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ตัวอย่างข้าวชนิดต่าง ๆ ที่
 ชื้อมาจากซูเปอร์มาร์เก็ต

การวิเคราะห์ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ของตัวอย่างข้าว
 โดยนำตัวอย่างมาเจือจางด้วยเอทานอล 40 % ให้มีระดับความเข้มข้น 4 ระดับ โดยในแต่ละระดับ
 ความเข้มข้นปรับให้มีปริมาตรรวมของสารละลายตัวอย่าง เท่ากับ 5.4 มิลลิลิตร เติมสารละลาย
 DPPH 0.6 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันและตั้งทิ้งไว้ 30 นาที จากนั้นนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่
 ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร

การคำนวณ

การคำนวณความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH

สมการคำนวณความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH

$$\text{เปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH} = (1 - (A_{\text{sample}} / A_{\text{control}})) \times 100$$

นำความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่าง (มิลลิลิตร) กับ เปอร์เซ็นต์การ
 ยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH มาสร้างกราฟ และนำเอาสมการจากกราฟมาคำนวณหาค่า EC_{50} จาก
 สมการ EC_{50} ต่อไป

สมการเส้นตรงจากกราฟ $Y = aX + b$

เมื่อ a = ความชันของกราฟ

b = จุดตัดแกน Y (ไม่จำเป็นต้องเท่ากับ 0)

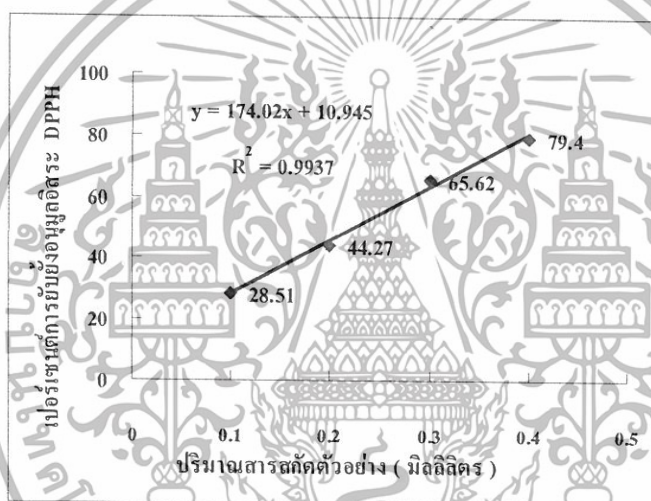
สมการ EC_{50} $EC_{50} = (50 - b) / a$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการคำนวณ

ตารางที่ 1ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวมันปุดราเนเจอร์ โชนกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH (ครั้งที่ 1)

ปริมาณสารสกัดตัวอย่าง (มิลลิลิตร)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร				เปอร์เซ็นต์การยับยั้ง อนุมูลอิสระ DPPH
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
0.1	0.502	0.495	0.500	0.499	28.51
0.2	0.393	0.388	0.386	0.389	44.27
0.3	0.242	0.238	0.241	0.240	65.62
0.4	0.145	0.141	0.146	0.144	79.40



ภาพที่ 1ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวมันปุดราเนเจอร์ โชนกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

จากตารางที่ 1ค และ ภาพที่ 1ค จะได้สมการเส้นตรง ดังนี้

$$\text{สมการเส้นตรง } Y = 174.02x + 10.945 : R^2 = 0.9937$$

เมื่อ $a = 174.02$ และ $b = 10.945$

$$\text{สมการ } EC_{50} \quad EC_{50} = (50 - b) / a$$

$$\text{แทนค่าสูตร } EC_{50} = (50 - 10.945) / 174.02$$

$$= 0.224 \text{ มิลลิลิตรของสารสกัดตัวอย่าง}$$

คำนวณหา EC_{50} ในหน่วยกรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH ดังนี้

ในสารละลาย DPPH 50 มิลลิลิตร มี DPPH ละลายอยู่ 0.0158 กรัม

ปีเปตสารละลาย DPPH 0.6 มิลลิลิตร มี DPPH ละลายอยู่ 0.0001896 กรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น ในสารละลาย DPPH 0.6 มิลลิลิตร มีจำนวน DPPH เท่ากับ 0.00019 กรัม

ในสารสกัดตัวอย่าง 100 มิลลิลิตร มีตัวอย่างข้าว 5 กรัม

ดังนั้น สารสกัดตัวอย่าง 0.224 มิลลิลิตร มีตัวอย่างข้าว 0.0112 กรัม

(0.0112 กรัม / 0.00019 กรัม DPPH)

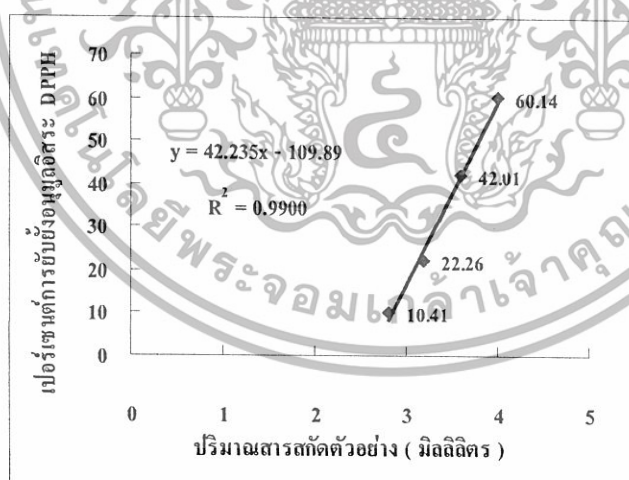
จากตัวอย่างข้าว 0.0112 กรัม สามารถทำลายอนุมูลอิสระได้เท่ากับ 0.00019 กรัม

ดังนั้น ตัวอย่างข้าว 58.95 กรัม สามารถทำลายอนุมูลอิสระได้เท่ากับ 1 กรัม

(58.95 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)

ตารางที่ 2 ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวกล้องหอมมะลิตราหอมมะลิไทยกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

ปริมาณสารสกัดตัวอย่าง (มิลลิลิตร)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร				เปอร์เซ็นต์การยับยั้ง อนุมูลอิสระ DPPH
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
2.8	0.503	0.500	0.497	0.499	10.41
3.2	0.432	0.431	0.434	0.433	22.26
3.6	0.324	0.322	0.323	0.323	42.01
4	0.220	0.222	0.224	0.222	60.14



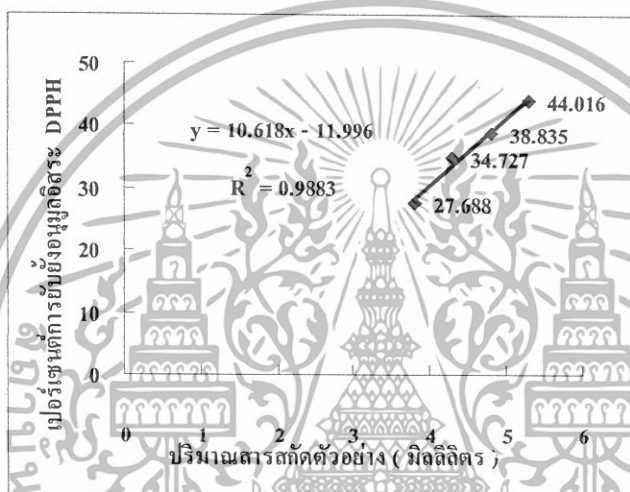
ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวหอมมะลิตราหอมมะลิไทยกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

จากตารางที่ 2 และ ภาพที่ 2 จะได้สมการเส้นตรง $Y = 42.235x - 109.89$; $R^2 = 0.9900$ มีค่า $a = 42.235$ และค่า $b = 109.89$ และจากสมการ $EC_{50} = (50 - b) / a$ จะได้ค่า EC_{50} เท่ากับ 3.786 มิลลิลิตรของสารสกัดตัวอย่าง หรือ เท่ากับ 996.32 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงษ์ทองกับเปอร์เซ็นต์
การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

ปริมาณสารสกัดตัวอย่าง (มิลลิกรัม)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร				เปอร์เซ็นต์การยับยั้ง อนุมูลอิสระ DPPH
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
3.8	0.677	0.691	0.656	0.675	27.688
4.3	0.604	0.618	0.605	0.609	34.727
4.8	0.576	0.563	0.573	0.571	38.835
5.3	0.535	0.528	0.504	0.522	44.016



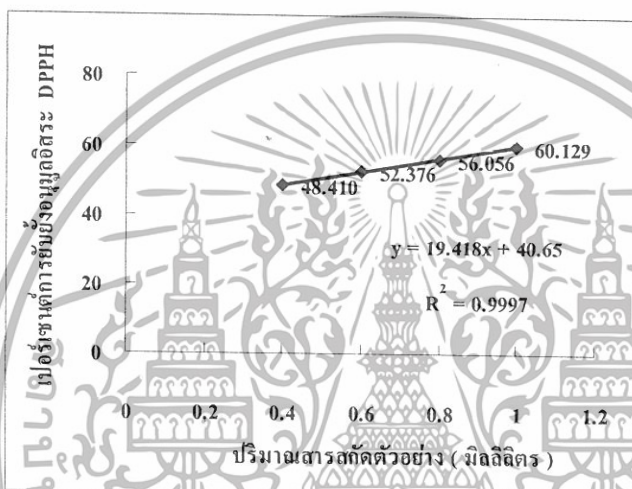
ภาพที่ 3ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวขัดขาวรสทิพย์ 10 % ตราหงษ์ทอง
กับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

จากตารางที่ 3ค และ ภาพที่ 3ค จะได้สมการเส้นตรง $Y = 10.618 - 11.996$; $R^2 = 0.9883$
มีค่า $a = 10.618$ และค่า $b = 11.996$ และจากสมการ $EC_{50} = (50 - b) / a$ จะได้ค่า EC_{50} เท่ากับ
5.839 มิลลิกรัมของสารสกัดตัวอย่าง หรือ เท่ากับ 1536.58 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวกล้องสีนิลตราคนรักรั้วกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

ปริมาณสารสกัดตัวอย่าง (มิลลิกรัม)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร				เปอร์เซ็นต์การยับยั้ง อนุมูลอิสระ DPPH
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
0.4	0.485	0.477	0.482	0.597	48.410
0.6	0.436	0.468	0.429	0.611	52.376
0.8	0.442	0.391	0.397	0.603	56.056
1	0.377	0.366	0.373	0.627	60.129



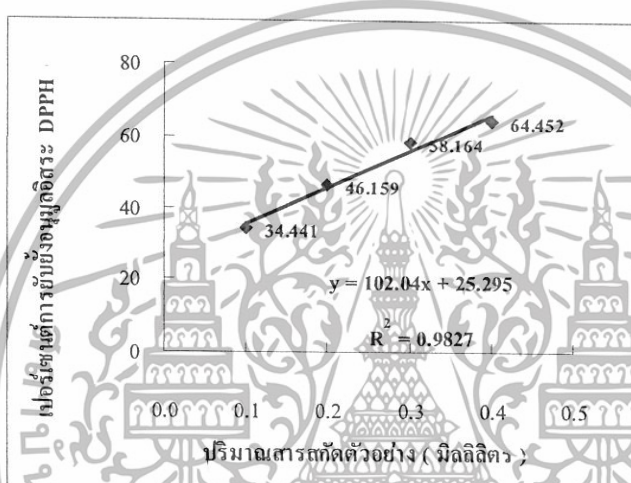
ภาพที่ 4ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวกล้องสีนิลตราคนรักรั้วกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

จากตารางที่ 4ค และ ภาพที่ 4ค จะได้สมการเส้นตรง $Y = 19.418x - 40.65$; $R^2 = 0.9997$ มีค่า $a = 19.418$ และค่า $b = 40.65$ และจากสมการ $EC_{50} = (50 - b) / a$ จะได้ค่า EC_{50} เท่ากับ 0.482 มิลลิกรัมของสารสกัดตัวอย่างหรือเท่ากับ 126.84 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5ค ปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวเหนียวดำตราไรท์พิกซ์กับเปอร์เซ็นต์การยับยั้ง
อนุมูลอิสระ DPPH

ปริมาณสารสกัดตัวอย่าง (มิลลิตร)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร				เปอร์เซ็นต์การยับยั้ง อนุมูลอิสระ DPPH
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
0.1	0.565	0.595	0.638	0.619	34.441
0.2	0.458	0.484	0.509	0.516	46.159
0.3	0.397	0.393	0.365	0.430	58.164
0.4	0.291	0.283	0.289	0.387	64.452



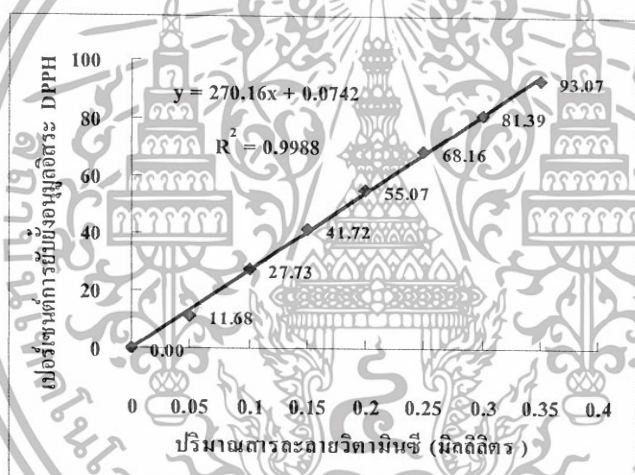
ภาพที่ 5ค ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารสกัดตัวอย่างข้าวเหนียวดำตราไรท์พิกซ์กับเปอร์เซ็นต์การยับยั้ง
อนุมูลอิสระ DPPH

จากตารางที่ 5ค และ ภาพที่ 5ค จะได้สมการเส้นตรง $Y = 102.04x + 25.295$; $R^2 = 0.9827$
มีค่า $a = 102.04$ และค่า $b = 25.295$ และจากสมการ $EC_{50} = (50 - b) / a$ จะได้ค่า EC_{50} เท่ากับ
0.242 มิลลิตรของสารสกัดตัวอย่างหรือเท่ากับ 63.68 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6c ปริมาณสารละลายวิตามินซีกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

ปริมาณสารละลายวิตามินซี (มิลลิลิตร)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร				เปอร์เซ็นต์การยับยั้ง อนุมูลอิสระ DPPH
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
0	0.779	0.780	0.779	0.779	0
0.05	0.687	0.681	0.696	0.688	11.68
0.10	0.552	0.563	0.574	0.563	27.73
0.15	0.461	0.446	0.455	0.454	41.72
0.20	0.348	0.352	0.350	0.350	55.07
0.25	0.251	0.249	0.254	0.248	68.16
0.30	0.146	0.139	0.150	0.145	81.39
0.35	0.054	0.061	0.048	0.054	93.07



ภาพที่ 6c ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารละลายวิตามินซีกับเปอร์เซ็นต์การยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH

จากตารางที่ 6c และ ภาพที่ 6c จะได้สมการเส้นตรง $Y = 270.16x + 0.0742$; $R^2 = 0.9827$ มีค่า $a = 270.16$ และค่า $b = 0.0742$ และจากสมการ $EC_{50} = (50 - b) / a$ จะได้ค่า EC_{50} เท่ากับ 0.185 มิลลิลิตรของสารสกัดตัวอย่างหรือเท่ากับ 48.68 กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เวอร์ชัน 11.0 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 1ง - 7ง

ตารางที่ 1ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dE^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอล ทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)

Correlations

		PHENOLIC	DE
PHENOLIC	Pearson Correlation	1	.743**
	Sig. (2-tailed)	.	.006
	N	12	12
DE	Pearson Correlation	.743**	1
	Sig. (2-tailed)	.006	.
	N	12	12

** . Correlation is significant at the 0.01 level

หมายเหตุ PHENOLIC ในที่นี้หมายถึงสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)

ค่า r เข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบบวกอย่างชัดเจน คือ เมื่อ dE^* เพิ่มขึ้น สารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดก็จะเพิ่มขึ้น โดยเป็นสัดส่วนแปรผันตามกัน

ตารางที่ 2ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dL^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)

Correlations

		PHENOLIC	DL
PHENOLIC	Pearson Correlation	1	-.730**
	Sig. (2-tailed)	.	.007
	N	12	12
DL	Pearson Correlation	-.730**	1
	Sig. (2-tailed)	.007	.
	N	12	12

** . Correlation is significant at the 0.01 level

หมายเหตุ PHENOLIC ในที่นี้หมายถึงสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)

ค่า r เข้าใกล้ -1 แสดงว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบลบอย่างชัดเจน คือ เมื่อ dL^* เพิ่มขึ้น สารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดก็จะลดลงโดยเป็นสัดส่วนผกผันกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง L^* กับปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)

Correlations

		PHENOLIC	L
PHENOLIC	Pearson Correlation	1	-.730**
	Sig. (2-tailed)	.	.007
	N	12	12
L	Pearson Correlation	-.730**	1
	Sig. (2-tailed)	.007	.
	N	12	12

** . Correlation is significant at the 0.01 level

หมายเหตุ PHENOLIC ในที่นี้หมายถึงสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)

ค่า r เข้าใกล้ -1 แสดงว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบลบอย่างชัดเจน คือ เมื่อ L^* เพิ่มขึ้น สารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดก็จะลดลงโดยเป็นส่วนผกผันกัน

ตารางที่ 4ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dE^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)

Correlations

		EC50	DE
EC50	Pearson Correlation	1	-.934**
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	12	12
DE	Pearson Correlation	-.934**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	12	12

** . Correlation is significant at the 0.01 level

ค่า r เข้าใกล้ -1 แสดงว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบลบอย่างชัดเจน คือ เมื่อ dE^* เพิ่มขึ้น ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ก็จะลดลงโดยเป็นส่วนผกผันกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง dL^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)

Correlations

		EC50	DL
EC50	Pearson Correlation	1	.911**
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	12	12
DL	Pearson Correlation	.911**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	12	12

** . Correlation is significant at the 0.01 level

ค่า r เข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบบวกอย่างชัดเจน คือ เมื่อ dL^* เพิ่มขึ้นความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ก็จะเพิ่มขึ้นโดยเป็นสัดส่วนแปรผันตามกัน

ตารางที่ 6ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง L^* กับความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)

Correlations

		EC50	L
EC50	Pearson Correlation	1	.911**
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	12	12
L	Pearson Correlation	.911**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	12	12

** . Correlation is significant at the 0.01 level

ค่า r เข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบบวกอย่างชัดเจน คือ เมื่อ L^* เพิ่มขึ้นความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ DPPH ในรูป EC_{50} ก็จะเพิ่มขึ้นโดยเป็นสัดส่วนแปรผันตามกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง) กับ Log EC₅₀ (กรัมตัวอย่าง / กรัม DPPH)

Correlations

		LOGEC50	PHENOLIC
LOGEC50	Pearson Correlation	1	-.879*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	12	12
PHENOLIC	Pearson Correlation	-.879**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	12	12

** . Correlation is significant at the 0.01 level

หมายเหตุ PHENOLIC ในที่นี้หมายถึงสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมด (มิลลิกรัม / 100 กรัมตัวอย่าง)

ค่า r เข้าใกล้ -1 แสดงว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบลบอย่างชัดเจน คือ เมื่อปริมาณสารประกอบโพลีฟีนอลทั้งหมดเพิ่มขึ้น log EC₅₀ ก็จะลดลงโดยเป็นส่วนผกผันกัน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวประทานพร สิชฌรังษี เกิดเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2526 ที่จังหวัดนครสวรรค์ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนนครสวรรค์ นครสวรรค์ ปี พ.ศ. 2543 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิตจาก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2548 ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่ 391/56 ม.10 ต. นครสวรรค์ต.ก อ. เมือง จ. นครสวรรค์ 60000 (06-9295696)

นางสาวสายรุ้ง ช่วยรอด เกิดเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2526 อ. เมือง ที่จังหวัดสมุทรปราการ 10270 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนราชวินิต-บางแก้ว ปี พ.ศ. 2544 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิตจาก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2548 ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่ 858 /44 ม.2 ซอยวัดด่าน ต. ลำโรงเหนือ อ. เมือง จ. สมุทรปราการ 10270 (06-5201379)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้